

754

Besluit van 20 december 1991 tot vaststelling van het Uitvoeringsbesluit accijns

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 23 oktober 1991, nr. WV 91/343, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Verbruiksbelastingen;

Gelet op de artikelen 2, derde lid, 3, derde lid, 5, derde lid, 41, eerste lid, 51, tweede lid, 64, eerste lid, 65, eerste lid, 66, eerste lid, 67, eerste lid, 68, eerste lid, 70, eerste lid, 71, eerste lid, 80, eerste lid, 82, eerste lid, 85, eerste lid, 91, derde lid, onderdeel b, en 95, tweede lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561), artikel 70 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) en artikel 28 van de Wet van 15 juni 1951 (Stb. 215);

De Raad van State gehoord (advies van 13 december 1991, nr. WO6.91.0589);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 1991, nr. WV 91/436, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Verbruiksbelastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Afdeling 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1. 1. Dit besluit geeft uitvoering aan de artikelen 2, derde lid, 3, derde lid, 5, derde lid, 41, eerste lid, 51, tweede lid, 64, eerste lid, 65, eerste lid, 66, eerste lid, 67, eerste lid, 68, eerste lid, 70, eerste lid, 71, eerste lid, 80, eerste lid, 82, eerste lid, 85, eerste lid, 91, derde lid, onderdeel b, en 95, tweede lid, onderdeel b, van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561), artikel 70 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) en artikel 28 van de Wet van 15 juni 1951 (Stb. 215).

2. In dit besluit wordt verstaan onder de wet: de Wet op de accijns.

Overbrengen van accijnsgoederen

Artikel 2. 1. Het brengen als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel a, van de wet van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een andere accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, dient te kunnen worden aangetoond met een vervoersopdracht.

2. De vervoersopdracht wordt opgemaakt door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht.

3. De vervoersopdracht of een afschrift daarvan dient binnen één maand na de aanvang van de overbrenging van de goederen te zijn terugontvangen door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen zijn overgebracht, voorzien van een verklaring van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen zijn overgebracht dat de accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt en in de administratie van zijn accijnsgoederenplaats zijn opgenomen.

4. De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen zijn overgebracht, draagt zorg voor de terugzending van de in het derde lid bedoelde vervoersopdracht of van een afschrift daarvan.

5. De vervoersopdracht als bedoeld in het eerste lid kan op verzoek achterwege blijven indien:

a. de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht beschikt over een administratie waarin deze overbrengingen afzonderlijk worden bijgehouden en waaruit naar het oordeel van de inspecteur de overbrengingen op overzichtelijke wijze zijn af te lezen; en

b. de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht bij zijn aangifte opgave doet van de door hem in het tijdvak waarover aangifte wordt gedaan zonder vervoersopdracht overgebrachte accijnsgoederen.

6. In de opgave als bedoeld in het vijfde lid, onderdeel b, worden per overbrenging vermeld:

a. de naam, het adres en het vergunningnummer van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen zijn overgebracht;

b. de soort, de hoeveelheid en de voor de accijnsheffing van belang zijnde samenstelling van de accijnsgoederen; en

c. de datum waarop de overbrenging van de accijnsgoederen is aangevangen.

7. Indien met inachtneming van het vijfde en zesde lid zonder vervoersopdracht overgebrachte accijnsgoederen de opgegeven bestemming niet binnen één maand na de aanvang van de overbrenging blijken te hebben bereikt, worden zij aangemerkt als te zijn uitgeslagen uit de accijnsgoederenplaats van waaruit de overbrenging is aangevangen.

8. De goedkeuring voor toepassing van het vijfde lid wordt opgenomen in de vergunning voor de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht. Op de goedkeuring zijn de artikelen 48, onderdelen a, c, d, e en f, 49 en 50 van de wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3. Het brengen als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b en c van de wet van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een entrepot of naar het buitenland dient te kunnen worden aange-

toond met een exemplaar van de op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane vereiste aangifte ten uitvoer waaruit blijkt dat de daarin omschreven accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt.

Artikel 4. 1. Het brengen als bedoeld in artikel 3, derde lid, onderdeel a, b of c, van de wet van een accijnsgoed vanuit het buitenland, een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag naar een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, dient bij het op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane ten invoer aangeven van dat accijnsgoed te worden aangetoond met een vervoersopdracht, waarop een verklaring is gesteld van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen zullen worden overgebracht dat de goederen worden overgebracht naar zijn accijnsgoederenplaats en in de administratie van zijn accijnsgoederenplaats worden opgenomen.

2. De accijnsgoederen dienen binnen één maand na het tijdstip waarop de op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane vereiste aangifte is gedaan hun bestemming te hebben bereikt.

3. De vervoersopdracht wordt opgemaakt door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen worden overgebracht, dan wel in diens opdracht.

4. Indien voor accijnsgoederen herkomstig uit België of Luxemburg aldaar een document is afgegeven ten geleide van de goederen naar een accijnsgoederenplaats in Nederland, treedt de overlegging van dit document in de plaats van de overlegging van de vervoersopdracht met verklaring als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 5. Het brengen als bedoeld in artikel 3, derde lid, onderdeel a, b of c, van de wet van een accijnsgoed:

– vanuit het buitenland naar een entrepot, naar een plaats voor tijdelijke opslag of via Nederland naar het buitenland;

– vanuit een entrepot naar een ander entrepot, naar een plaats voor tijdelijke opslag of naar het buitenland;

– vanuit een plaats voor tijdelijke opslag naar een entrepot, naar een andere plaats voor tijdelijke opslag of naar het buitenland, dient te geschieden met inachtneming van de formaliteiten die op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane moeten worden vervuld.

Artikel 6. 1. In de vervoersopdracht als bedoeld in de artikelen 2 en 4 worden vermeld:

a. de naam en het adres van degene die de vervoersopdracht opmaakt dan wel van degene in wiens opdracht zij wordt opgemaakt;

b. de naam en het adres van degene die de accijnsgoederen overbrengt;

c. de naam en het adres van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de goederen worden overgebracht en het adres van die accijnsgoederenplaats;

d. de soort, de hoeveelheid en de voor de accijnsheffing van belang zijnde samenstelling van de accijnsgoederen; en

e. de datum waarop de overbrenging van de accijnsgoederen aanvangt.

2. De vervoersopdracht dient te zijn gedagtekend en ondertekend.

3. Indien een persoon als bedoeld in het eerste lid vergunninghouder is van een accijnsgoederenplaats, wordt tevens het nummer van zijn vergunning vermeld.

4. Afschriften van de vervoersopdrachten worden door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats die de vervoersopdracht heeft opgemaakt of heeft doen opmaken op overzichtelijke wijze bij zijn administratie bewaard.

Ontheffing algemene verbodsbepalingen

Artikel 7. 1. De ontheffing als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel a, van de wet vindt uitsluitend toepassing indien uit de administratie van degene die de accijnsgoederen vervaardigt uit andere accijnsgoederen blijkt dat het accijnsbedrag dat eerstbedoelde accijnsgoederen vertegenwoordigen niet hoger is dan het accijnsbedrag dat de accijnsgoederen vertegenwoordigen waaruit zij zijn vervaardigd en dat de accijns voor deze laatstbedoelde goederen is betaald.

2. De ontheffing als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel b, van de wet vindt uitsluitend toepassing indien degene die de accijnsgoederen vervaardigt in het bezit is van een op grond van artikel 18, eerste lid, onderdeel a, voor de vervaardiging van de desbetreffende accijnsgoederen verleende vergunning.

3. De ontheffing als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdeel c, van de wet vindt uitsluitend toepassing indien de thuis vervaardigde accijnsgoederen worden verbruikt door de vervaardiger, zijn huisgenoten of zijn gasten.

HOOFDSTUK II

ACCIJNSGOEDERENPLAATS

Artikel 8. 1. De vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats moet:

a. de administratieve organisatie van de accijnsgoederenplaats zodanig doen zijn dat zij een juiste en volledige vastlegging van de bedrijfshandelingen waarborgt; en

b. de administratie van de accijnsgoederenplaats zodanig doen zijn dat daarin op overzichtelijke wijze de gegevens omtrent alle voor de heffing van de accijns van belang zijnde bedrijfshandelingen zijn opgenomen.

2. De administratie van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats dient in ieder geval te bevatten de regelmatige aantekening van:

a. de uitgeslagen accijnsgoederen en de daarvoor uitgereikte facturen;

b. de vervoersopdrachten of, indien artikel 2, vijfde lid, toepassing vindt, de overgebrachte accijnsgoederen met de daarbij behorende gegevens en de daarvoor uitgereikte facturen;

c. de uit Nederland betrokken accijnsgoederen; en

d. de uit het buitenland betrokken accijnsgoederen.

3. Met betrekking tot accijnsgoederenplaatsen waar accijnsgoederen worden vervaardigd, dient de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde administratie tevens de voor de heffing van de accijns van belang zijnde gegevens te bevatten omtrent de inkoop van grondstoffen en van halfafabrikaten, alsmede omtrent de vervaardiging van halfafabrikaten en van eindprodukten.

Artikel 9. 1. Indien degene die om een vergunning voor een accijnsgoederenplaats verzoekt naar het oordeel van de inspecteur niet volledig kan voldoen aan het bepaalde in artikel 8, eerste lid, stelt de inspecteur voorwaarden met betrekking tot de locatie en de inrichting van de accijnsgoederenplaats, alsmede met betrekking tot het stelsel van toezicht.

2. De in het eerste lid bedoelde inrichting van een accijnsgoederenplaats heeft mede betrekking op de daar aanwezige productie-, transport- en opslaginstallaties.

HOOFDSTUK III

WIJZE VAN HEFFING

Artikel 10. 1. Het bepaalde in artikel 51, tweede lid, van de wet vindt uitsluitend toepassing met betrekking tot minerale oliën die zijn uitgeslagen uit een accijnsgoederenplaats op basis van een schriftelijke opdracht van een vergunninghouder van een andere accijnsgoederenplaats voor minerale oliën.

2. De vergunninghouder in wiens opdracht de uitslag heeft plaatsgevonden doet bij de aangifte van de in een tijdvak verschuldigde accijns opgave van de accijnsgoederenplaats waaruit de uitslag heeft plaatsgevonden, van de naam van de vergunninghouder van de desbetreffende accijnsgoederenplaats en van het nummer van de vergunning van die vergunninghouder.

3. De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waaruit minerale oliën zijn uitgeslagen doet bij de aangifte van de in een tijdvak verschuldigde accijns opgave van die uitslag, van de naam van de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats in wiens opdracht de accijnsgoederen zijn uitgeslagen en van het nummer van de vergunning van die vergunninghouder.

HOOFDSTUK IV

VRIJSTELLINGEN EN TERUGGAVEN

Afdeling 1

Vrijstellingen

Artikel 11. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van vruchtenwijn met een alcoholgehalte van niet meer dan 6%vol wordt verleend indien de wijn zich bevindt in een kleinhandelsverpakking van niet meer dan 5 L en indien de aard van en de aanduiding op de verpakking overeenstemmen met de bij ministeriële regeling gestelde regels.

Artikel 12. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van overige alcoholhoudende produkten die kennelijk niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens wordt verleend voor produkten die zijn vermengd met bij ministeriële regeling aangewezen stoffen tot de daarbij te bepalen hoeveelheden.

Artikel 13. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van vruchtesappen die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt als aanvulling op kindervoeding, voor medicinale doeleinden of anders dan om te worden gedronken, wordt verleend indien die bestemming blijkt uit de kleinhandelsverpakking en de presentatie van het produkt.

Artikel 14. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van suiker en suikerhoudende produkten die kennelijk niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens wordt verleend indien de suiker en de suikerhoudende produkten zijn vermengd met bij ministeriële regeling aangewezen stoffen tot de daarbij te bepalen hoeveelheden.

Artikel 15. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van minerale oliën die kennelijk niet zijn bestemd om te worden gebruikt als brandstof of als grondstof wordt verleend indien:

a. in het geval het lichte olie betreft, deze niet geschikt is voor gebruik als motorbrandstof dan wel wordt afgeleverd in handelsverpakkingen met een inhoud van ten hoogste 25 L;

b. in het geval het andere minerale olie dan lichte olie betreft, de verkoopprijs van deze olie zodanig is dat deze in betekenende mate uitgaat boven de verkoopprijs van dezelfde soort minerale olie die wordt gebruikt als brandstof.

2. Als lichte olie die niet geschikt is om te worden gebruikt als motorbrandstof wordt aangemerkt lichte olie:

a. die volgens de methode ASTM D 86 voor minder dan 95%vol, destillatieverliezen inbegrepen, overdestilleert bij een temperatuur van 210° C; en

b. waarvan het volgens de CFR Research Method (ASTM D 908) bepaalde octaangetal minder is dan 85.

Artikel 16. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van lichte olie die kennelijk is bestemd om te worden gebruikt als brandstof, anders dan als motorbrandstof, wordt verleend indien de gebruiker van de lichte olie in het bezit is van een vergunning van de inspecteur waaruit blijkt dat hij lichte olie met vrijstelling mag betrekken.

2. De vergunning wordt op verzoek verleend.

3. In de vergunning worden voorwaarden opgenomen omtrent de aard van het gebruik en de met vrijstelling te betrekken hoeveelheden.

4. Met betrekking tot het brengen van lichte olie vanuit een accijns-goederenplaats, het buitenland, een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag naar degene die de goederen met vrijstelling betreft, zijn de artikelen 2, 4 en 6 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat op de vervoersopdracht het nummer wordt vermeld van de vergunning van degene die de accijnsgoederen met vrijstelling mag betrekken.

Artikel 17. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van sigaretten en rooktabak die geheel uit andere stoffen dan tabak bestaan en die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt voor medicinale doeleinden wordt verleend indien de samenstelling van de sigaretten en de rooktabak en de bestemming ervan blijken uit de kleinhandelsverpakking en de presentatie van het produkt.

Artikel 18. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van accijnsgoederen die worden gebruikt:

a. voor het vervaardigen van accijnsgoederen als bedoeld in artikel 64 van de wet, dan wel overeenkomstig de in dat artikel voor het desbetreffende accijnsgoed aangegeven bestemming; dan wel

b. als grondstof voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen, wordt verleend indien degene die de accijnsgoederen betreft in het bezit is van een vergunning van de inspecteur waaruit blijkt dat hij de desbetreffende accijnsgoederen met vrijstelling mag betrekken met inachtneming van de in het tweede tot en met vijfde lid opgenomen voorwaarden.

2. Om de in het eerste lid bedoelde vergunning te kunnen verkrijgen dient de administratie van degene die om de vergunning verzoekt zodanig te zijn ingericht dat daarin op overzichtelijke wijze de gegevens omtrent alle voor de vrijstelling van accijns van belang zijnde bedrijfshandelingen zijn opgenomen. Daarin moeten in ieder geval de gegevens zijn opgenomen omtrent de betrokken accijnsgoederen en omtrent de daarvan vervaardigde accijnsgoederen en niet-accijnsgoederen, dan wel omtrent het gebruik van de desbetreffende accijnsgoederen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, zijn de artikelen 11 tot en met 15 en 17 van overeenkomstige toepassing op de door

degene die de goederen met vrijstelling betreft vervaardigde accijnsgoederen.

4. Degene die de accijnsgoederen met vrijstelling betreft dient zekerheid te stellen voor de accijns die hij verschuldigd kan worden. De artikelen 56, tweede tot en met vijfde lid, en 57 tot en met 60, van de wet zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Met betrekking tot het brengen van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats, het buitenland, een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag naar degene die de goederen met vrijstelling betreft, zijn de artikelen 2, 4 en 6 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het nummer van de vergunning van degene die de accijnsgoederen met vrijstelling mag betrekken dient te worden vermeld op de vervoersopdracht, dan wel dient te worden opgenomen in de administratie van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht met overeenkomstige toepassing van artikel 2, vijfde lid.

Artikel 19. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen, wordt verleend indien:

a. de eigenaar van het schip of diens vertegenwoordiger in Nederland in het bezit is van een vergunning van de inspecteur waaruit blijkt dat ten behoeve van het desbetreffende schip minerale oliën met vrijstelling mogen worden betrokken; en

b. de eigenaar van het schip of zijn gemachtigde aan boord van het schip aan de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats een schriftelijke verklaring in tweevoud heeft verstrekt waarin hij vermeldt dat de aan hem te leveren minerale oliën worden gebruikt voor de in de aanhef bedoelde doeleinden dan wel, in geval van invoer, deze verklaring in tweevoud wordt overgelegd bij de aangifte ten invoer.

2. De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats stelt een exemplaar van de verklaring na ondertekening weer ter hand aan de afnemer. In geval van invoer stelt de ambtenaar bij wie de aangifte ten invoer wordt gedaan een exemplaar van de verklaring na aftekening weer ter hand van de aangever.

3. De vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats, dan wel degene die de minerale oliën invoert, dient de ontvangen verklaringen op overzichtelijke wijze bij zijn administratie te bewaren.

4. De afnemer die met vrijstelling van accijns minerale oliën heeft betrokken dient de door hem terugontvangen exemplaren van de verklaringen op overzichtelijke wijze bij zijn administratie te bewaren.

5. De in het eerste lid bedoelde vergunning wordt op verzoek verleend. In het verzoek om een vergunning worden vermeld:

a. de naam en het adres van de eigenaar van het schip danwel, indien de eigenaar van het schip buitenslands woont of is gevestigd, de naam en het adres van diens vertegenwoordiger in Nederland;

b. het nummer van de teboekstelling en het land van registratie van het schip;

c. de naam, de tonnage, de soort en het motorvermogen van het schip; en

d. het aantal en de inhoudsruimte van de tanks voor de opslag van de minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van het schip of als scheepsbehoeften aan boord van dat schip.

6. Indien de eigenaar van het schip buitenslands woont of is gevestigd en in Nederland geen vertegenwoordiger heeft, kunnen de minerale oliën waarvoor de vrijstelling van toepassing is, met inachtneming van het eerste lid, onderdeel b, en het tweede tot en met vierde lid, met vrijstelling worden uitgeslagen of ingevoerd.

Artikel 20. 1. Vrijstelling van accijns als bedoeld in artikel 19 wordt voor lichte olie niet verleend en voor halfzware olie, gasolie en lichte stookolie uitsluitend verleend indien die oliën zijn voorzien van de in artikel 27, tweede lid, van de wet bedoelde herkenningmiddelen.

2. De vrijstelling van accijns wordt niet verleend indien de hoeveelheid minerale oliën per partij die wordt betrokken niet groter is dan:

- voor halfzware olie, gasolie en lichte stookolie 500 L;
- voor zware stookolie 2 000 kg.

Artikel 21. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van minerale oliën die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer wordt verleend indien de eigenaar van het luchtvaartuig of diens gemachtigde aan de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats een schriftelijke verklaring in tweevoud heeft verstrekt waarin hij vermeldt dat de aan hem te leveren minerale oliën worden gebruikt voor dat doel, dan wel in geval van invoer, deze verklaring in tweevoud wordt overgelegd bij de aangifte ten invoer.

2. Artikel 19, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De vrijstelling van accijns wordt niet verleend indien de hoeveelheid minerale oliën per partij die wordt betrokken niet groter is dan:

- voor lichte olie als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel a, van de wet 250 L;
- voor andere minerale oliën 500 L.

Artikel 22. 1. Vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt als brandstof voor het vervaardigen van minerale oliën wordt verleend indien zodanig gebruik blijkt uit de administratie.

2. Als gebruik als brandstof voor het vervaardigen van minerale oliën wordt aangemerkt het gebruik voor de energielevering aan produktie-installaties waar, anders dan door vermenging, in enigszins betekende mate minerale oliën worden vervaardigd.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gegeven voor de toekenning van het gebruik van minerale oliën voor de in het tweede lid bedoelde energielevering.

4. Van het in het eerste lid bedoelde gebruik van minerale oliën dient opgave te worden gedaan bij de aangifte van de in een tijdvak verschuldigde accijns.

Artikel 23. 1. Vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag en de invoer van accijnsgoederen die worden gebruikt voor onderzoek, kwaliteitscontroles en smaaktesten buiten een accijnsgoederenplaats wordt verleend indien de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden uitgeslagen dan wel degene die de goederen invoert, in het bezit is van een vergunning van de inspecteur waaruit blijkt dat hij de desbetreffende accijnsgoederen met vrijstelling mag uitslaan dan wel invoeren.

2. De vergunning wordt op verzoek verleend. In het verzoek om de vergunning worden vermeld:

- de soort, de hoeveelheid en de voor de accijnsheffing van belang zijnde samenstelling van de accijnsgoederen;
- de naam en het adres van de inrichting waar de accijnsgoederen zullen worden onderzocht, gecontroleerd of getest;
- de aard en het doel van het onderzoek, de controle of de test; en
- de bestemming van de eventueel resterende accijnsgoederen na afloop van het onderzoek, de controle of de test.

3. Bij het verzoek om de vergunning moet de schriftelijke opdracht voor de in het eerste lid bedoelde onderzoeken, controles of testen worden overgelegd.

4. De vergunning kan worden verleend voor een bepaalde periode of voor periodiek wederkerende onderzoeken, controles of testen. De in het tweede lid bedoelde opdrachten dienen alsdan afzonderlijk per onderzoek, controle of test uit de administratie te blijken.

5. De accijnsgoederen die na afloop van de in het eerste lid bedoelde onderzoeken, controles of testen resterend moeten na de onderzoeken, controles of testen worden overgebracht naar een accijnsgoederenplaats, worden uitgevoerd of onder ambtelijk toezicht worden vernietigd.

Afdeling 2

Teruggaven

Artikel 24. Voor de toepassing van de teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen in gevallen waarin deze accijnsgoederen op de voet van artikel 65 van de wet zouden kunnen worden betrokken met vrijstelling, is artikel 18 van overeenkomstige toepassing met uitzondering van het bepaalde in het vierde en vijfde lid van dat artikel.

Artikel 25. Voor de toepassing van de teruggaaf van accijns ter zake van de levering van minerale oliën waarvoor op de voet van artikel 66 van de wet aanspraak op een vrijstelling zou bestaan, zijn de artikelen 19 tot en met 21 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26. 1. Teruggaaf van accijns voor gasolie en lichte stookolie die is belast naar het tarief als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel c, van de wet en die voor andere doeleinden is gebruikt dan voor het op de weg aandrijven van motorrijtuigen, wordt, indien die oliën zijn gebruikt voor de aandrijving van in het derde lid aangewezen hulpapparatuur, verleend naar de in het vierde lid aangegeven maatstaven.

2. De teruggaaf wordt uitsluitend verleend indien de hulpapparatuur wordt aangedreven door de motor die dient voor de aandrijving van het motorrijtuig.

3. Als hulpapparatuur worden aangewezen:

- a. pompen voor het laden en lossen van melk in en uit de motorrijtuigen of de daarmee verbonden aanhangwagens waarmee de melk wordt opgehaald bij de melkveehouder;
- b. pompen, andere dan die bedoeld in onderdeel a, en compressoren voor het laden en lossen van vloeibare stoffen in en uit de motorrijtuigen of de daarmee verbonden aanhangwagens waarmee zij worden vervoerd;
- c. compressoren voor het lossen van poeder- of korrelvormige stoffen uit de motorrijtuigen of de daarmee verbonden aanhangwagens waarmee zij worden vervoerd;
- d. betonmixers; en
- e. kraakpers- en draaitrommelinstallaties van huisvuilwagens.

4. Voor de in het derde lid aangewezen hulpapparatuur bedraagt de hoeveelheid gasolie en lichte stookolie waarvoor teruggaaf van accijns wordt verleend:

het derde lid:

- voor de in het derde lid, onderdeel a, aangewezen hulpapparatuur: 0,3 L per 1 000 kg vervoerde melk;
- voor de in het derde lid, onderdeel b, aangewezen hulpapparatuur: 0,25 L per 1 000 kg vervoerde stoffen;
- voor de in het derde lid, onderdeel c, aangewezen hulpapparatuur: 0,5 L per 1 000 kg vervoerde stoffen;
- voor de in het derde lid, onderdeel d, aangewezen hulpapparatuur: 1,1 L per m³ vervoerd beton;

– voor de in het derde lid, onderdeel e, aangewezen hulpapparatuur: 50% onderscheidenlijk 60% van de totale hoeveelheid gasolie en lichte stookolie gebruikt voor kraakperswagens onderscheidenlijk draaitrommelwagens.

5. De hoeveelheid gasolie en lichte stookolie waarvoor aanspraak op teruggaaf wordt gemaakt dient uit de administratie te blijken. Tevens dient daaruit te blijken dat die hoeveelheid in Nederland is betrokken en gebruikt.

6. Bij het verzoek dient een berekening te worden overgelegd naar de onderscheidingen van het vierde lid.

Artikel 27. 1. Teruggaaf van accijns voor gasolie en lichte stookolie die is belast naar het tarief als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel c, van de wet en die voor andere doeleinden is gebruikt dan voor het op de weg aandrijven van motorrijtuigen, wordt in andere gevallen dan bedoeld in artikel 26 verleend indien de belanghebbende vóór het gebruik aan de inspecteur aannemelijk maakt dat om technische redenen geen gasolie of lichte stookolie als bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet kan worden gebruikt.

2. Artikel 26, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28. 1. Teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn verloren gegaan wordt verleend indien de goederen tot een bedrijfsvoorraad behoren en de belanghebbende onverwijld nadat is geconstateerd dat de accijnsgoederen zijn verloren gegaan, daarvan melding doet bij de inspecteur.

2. De soort, de hoeveelheid en de voor de berekening van de teruggaaf van belang zijnde samenstelling van de accijnsgoederen die zijn verloren gegaan, alsmede het tijdstip waarop en de oorzaak waardoor de accijnsgoederen verloren zijn gegaan, dienen door de belanghebbende te worden aangetoond.

3. Teruggaaf wordt uitsluitend verleend indien het verloren gaan van de accijnsgoederen is te wijten aan overmacht of ongeval.

Artikel 29. Voor de toepassing van de teruggaaf voor onder ambtelijk toezicht vernietigde accijnsgoederen is artikel 28, eerste en tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30. 1. Voor de toepassing van de teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht naar een entrepot of naar het buitenland dient bij het verzoek een exemplaar van de op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane vereiste aangifte ten uitvoer te worden overgelegd waaruit blijkt dat de daarin omschreven accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt.

2. Teruggaaf van accijns wordt niet verleend voor wijn die wordt overgebracht naar België en blijft voor wijn die wordt overgebracht naar Luxemburg beperkt tot het verschil tussen de in Nederland en België geldende en de in Luxemburg geldende tarieven van de gemeenschappelijke accijns.

3. Teruggaaf van accijns wordt gedurende 1992 niet verleend voor bier.

Artikel 31. 1. Teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht binnen een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, wordt verleend aan de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de goederen zijn overgebracht indien uit de administratie blijkt dat de goederen in zijn accijnsgoederenplaats zijn opgenomen.

2. De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats brengt het bedrag waarvoor aanspraak op teruggaaf wordt gemaakt in mindering op het bedrag dat hij ingevolge artikel 53 van de wet op aangifte moet voldoen over het tijdvak waarin de desbetreffende accijnsgoederen binnen zijn accijnsgoederenplaats zijn gebracht.

Artikel 32. 1. Bij een verzoek om teruggaaf binnen drie maanden na een tariefwijziging van de accijns wordt de teruggaaf ingevolge deze afdeling bij een tariefverhoging naar het daarvóór geldende tarief en bij een tariefverlaging naar het dan geldende tarief verleend, tenzij de belanghebbende aantoont dat de accijns waarvan teruggaaf wordt gevraagd, is voldaan naar het na de tariefverhoging geldende onderscheidenlijk vóór de tariefverlaging gegolden hebbende hogere tarief.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een gedeeltelijke teruggaaf van accijns.

Artikel 33. 1. Bij een verzoek om teruggaaf van accijns dient steeds de aankoopfactuur van de desbetreffende accijnsgoederen te worden overgelegd.

2. Teruggaaf van accijns als bedoeld in de artikelen 24 tot en met 30 wordt niet verleend indien het per verzoek terug te geven bedrag niet groter is dan f 200.

HOOFDSTUK V

BIJZONDERE BEPALINGEN

Afdeling 1

Controlebepalingen

Artikel 34. 1. Van overige alcoholhoudende produkten die worden vervoerd dan wel voorhanden zijn buiten een accijnsgoederenplaats of een entrepot, moet aan de hand van bescheiden de herkomst kunnen worden aangetoond.

2. Bij vervoer mag het bescheid niet ouder zijn dan drie weken.

3. Het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot overige alcoholhoudende produkten:

- a. beneden een hoeveelheid van 10 L, ongeacht het alcoholgehalte;
- b. die bij anderen dan ondernemers als bedoeld in artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) voorhanden zijn of door hen worden vervoerd voor eigen gebruik voor zover die produkten zich bevinden in de gebruikelijke kleinhandelsverpakking en hun alcoholgehalte het voor die produkten gebruikelijke alcoholgehalte niet te boven gaat.

Artikel 35. Van ruwe en van gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak die wordt vervoerd moet aan de hand van bescheiden de herkomst kunnen worden aangetoond.

Artikel 36. 1. Degene die handel drijft in ruwe tabak dient in het bezit te zijn van een daartoe strekkende vergunning van de inspecteur.

2. De vergunning wordt op verzoek verleend. In het verzoek wordt opgave gedaan van de plaatsen waar het bedrijf wordt uitgeoefend. In de vergunning worden voorwaarden opgenomen met het oog op het toezicht op de naleving van de wettelijke bepalingen.

3. Monsters van ruwe tabak mogen uitsluitend worden verstrekt aan vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten en aan agenten, commissionairs of makelaars in ruwe tabak.

4. De agent, commissionair of makelaar, die monsters ruwe tabak aan anderen dan vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten afstaat, is onderworpen aan de voor handelaren in ruwe tabak geldende bepalingen.

5. De handelaar die ruwe tabak levert aan anderen dan vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten, agenten, commissionairs of makelaars, wordt van de door hem geleverde tabak de accijns verschuldigd naar het tarief van tot verbruik bereide tabak in de vorm van rooktabak.

6. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder ruwe tabak mede verstaan gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak.

Afdeling 2

Overige bepalingen

Artikel 37. Met betrekking tot het verlenen, het aanpassen en het intrekken van op grond van dit besluit te verlenen vergunningen zijn de artikelen 45 tot en met 50 van de wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38. 1. Niet-communautaire accijnsgoederen als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel g, van de Verordening (EEG) nr. 2503/88 van 25 juli 1988 (PbEG L 225) mogen voorhanden zijn in een entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel a, van vorengenoemde verordening en in een vrij entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel b, van de Verordening (EEG) nr. 2504/88 van 25 juli 1988 (PbEG L 225).

2. Communautaire accijnsgoederen als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel f, van de Verordening (EEG) nr. 2503/88 van 25 juli 1988 (PbEG L 225) mogen voorhanden zijn in een entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel a, van vorengenoemde verordening en in een vrij entrepot als bedoeld in artikel 1, vierde lid, onderdeel b, van de Verordening (EEG) nr. 2504/88 van 25 juli 1988 (PbEG L 225) indien:

a. de opslag geschiedt door ondernemers wier bedrijfsuitoefening hoofdzakelijk is gericht op de opslag van douane-goederen ten behoeve van derden in afwachting van het volgen van een nadere bestemming; dan wel indien

b. de desbetreffende accijnsgoederen zijn bestemd voor de bevoorrading van uitgaande schepen en luchtvaartuigen.

Artikel 39. 1. In een entrepot van het type E als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Verordening (EEG) nr. 2561/90 van 30 juli 1990 (PbEG L 246 d.d. 10 september 1990) mogen communautaire en niet-communautaire accijnsgoederen voorhanden zijn voorzover de voor opslag bestemde inrichtingen van de vergunninghouder van het entrepot, krachtens een aan hem verleende vergunning van de inspecteur, voor de opslag van de desbetreffende soort accijnsgoederen als accijnsgoederenplaats zijn aangewezen.

2. Uit de administratie van de vergunninghouder voor de accijnsgoederenplaats en voor het in het eerste lid bedoelde entrepot dient op overzichtelijke wijze te blijken welke goederen in de accijnsgoederenplaats zijn opgeslagen en welke in het in het eerste lid bedoelde entrepot.

3. Met betrekking tot plaatsen waarvoor een vergunning is verleend als bedoeld in het eerste lid, wordt:

a. onder het in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de wet bedoelde brengen van accijnsgoederen vanuit een accijnsgoederenplaats naar een entrepot mede verstaan het in de administratie overboeken van de goederen vanuit de accijnsgoederenplaats naar het in het eerste lid bedoelde entrepot;

b. onder het in artikel 3, derde lid, onderdeel b, van de wet bedoelde brengen van accijnsgoederen vanuit een entrepot naar een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoederen als zodanig is aangewezen, mede verstaan het in de administratie overboeken van de goederen van het in het eerste lid bedoelde entrepot naar de accijnsgoederenplaats.

4. Voor de in het derde lid bedoelde overbrengingen is geen vervoersopdracht vereist.

5. Op verzoek kunnen accijnsgoederen worden aangemerkt als voorhanden te zijn in plaatsen waarvoor een in het eerste lid bedoelde vergunning is verleend indien zij in de administratie van de accijnsgoederenplaats, dan wel van het entrepot zijn opgenomen. In afwijking in zoverre van artikel 2, derde lid, worden de vervoersopdrachten alsdan voorzien van de verklaring dat de accijnsgoederen in de administratie zijn opgenomen.

HOOFDSTUK VI

ONTHEFFING VERBODSBEPALINGEN

Afdeling 1

Minerale oliën

Artikel 40. Halfzware olie, gasolie en lichte stookolie die zijn voorzien van herkenningmiddelen als bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet, dan wel bestanddelen bevatten van die herkenningmiddelen, mogen voorhanden zijn in de brandstoftank ten behoeve van de aandrijving van motorrijtuigen die:

a. op grond van de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) zich op de openbare weg mogen bevinden zonder dat zij zijn voorzien van een kenteken;

b. zijn ingericht en uitsluitend worden gebezigd voor de aanleg en het onderhoud van wegen;

c. zijn ingericht voor het gebruik elders dan op wegen en uitsluitend worden gebruikt voor het landbouw- en het bosbouwbedrijf; dan wel

d. bestaan uit een chassis met een mechanisch werktuig en zich uitsluitend op de weg bevinden in verband met de verplaatsing naar een andere plaats om aldaar als mechanisch werktuig te worden gebruikt.

Afdeling 2

Tabaksprodukten

Artikel 41. 1. Indien tabaksprodukten zullen worden verkocht aan anderen dan wederverkopers voor een hogere prijs dan die is vermeld op de aangebrachte zegels, dient degene door wie de tabaksprodukten worden verkocht accijnszegels ten bedrage van het verschil tussen de oorspronkelijke prijs en de nieuwe verkoopprijs aan te vragen bij de inspecteur in wiens ambtsgebied de verkoper woont of is gevestigd.

2. De artikelen 75, derde en vierde lid, 76, 78 en 79 van de wet zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII

STRAFBEPALINGEN

Artikel 42. Strafbare feiten zijn:

a. het nalaten te voldoen aan een in de artikelen 2, vierde, vijfde en zesde lid, en 8 opgenomen verplichting en een op grond van artikel 9 opgelegde verplichting;

b. het in strijd met artikel 34 vervoeren of voorhanden hebben van overige alcoholhoudende produkten zonder bescheid aan de hand waarvan de herkomst kan worden aangetoond;

c. het in strijd met artikel 35 vervoeren van ruwe en van gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak zonder bescheiden aan de hand waarvan de herkomst kan worden aangetoond;

d. het drijven van handel in ruwe of in gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak zonder een daartoe strekkende vergunning;

e. het verstrekken van monsters ruwe of gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak aan anderen dan vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats voor tabaksprodukten, agenten, commissionairs en makelaars; en

f. het overigens in strijd met dit besluit vervoeren of voorhanden hebben van accijnsgoederen.

HOOFDSTUK VIII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 43. 1. Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet op de accijns in werking treedt.

2. Dit besluit kan worden aangehaald als Uitvoeringsbesluit accijns.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 20 december 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *eenendertigste* december 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 januari 1992, nr. 9.

NOTA VAN TOELICHTING

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. Algemeen	16
1.1 Inleiding	16
1.2 Overbrenging van accijnsgoederen	16
1.3 Ontheffingen van de verboden	19
1.4 Accijnsgoederenplaats	19
1.5 Heffing van accijns elders dan bij de accijnsgoederenplaats van uitslag	20
1.6 Vrijstellingen en teruggaven	20
1.7 Controle	23
1.8 Opslag in entrepot	23
1.9 Deregulering	24
1.10 Invoeringsbesluit	25
2. Toelichting op de artikelen	25
Hoofdstuk I Algemene bepalingen	25
Hoofdstuk II Accijnsgoederenplaats	27
Hoofdstuk III Wijze van heffing	28
Hoofdstuk IV Vrijstellingen en teruggaven	28
Hoofdstuk V Bijzondere bepalingen	35
Hoofdstuk VI Ontheffing verbodsbepalingen	36
Hoofdstuk VII Strafbepalingen	37
Hoofdstuk VIII Slotbepalingen	37

1. Algemeen

1.1 Inleiding

Met het tot stand komen van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561) – hierna de wet – zijn de tot dan toe bestaande zes accijns wetten vervangen door één heffingswet voor alle accijns goederen. Zoals is verwoord in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3) bij de wet is dit één van de uitgangspunten bij de herstructurering van de accijns wetgeving. Andere uitgangspunten zijn een aansluiting van het stelsel van heffing bij de moderne bedrijfsadministratie alsmede de uniformering en de vereenvoudiging van de stelsels van heffing van de verschillende accijzen.

Vorengenoemde uitgangspunten hebben ertoe geleid dat in de wet niet langer wordt uitgegaan van een stelsel gebaseerd op overwegend fysieke controle maar van een stelsel dat uitgaat van administratieve controle, waarbij fysieke controle als aanvulling kan dienen. De vervaardiging van accijns goederen die in het verleden voor een aantal soorten accijns goederen (onder andere bier en overige alcoholhoudende produkten) gold als het belastbare feit is als zodanig niet in de wet opgenomen. De wet sluit voor het belastbare feit van de accijns aan bij de uitslag van accijns goederen uit een accijns goederenplaats en bij het binnen Nederland brengen van accijns goederen, met andere woorden, bij het in de consumptieve sfeer brengen van die goederen.

Op de wet zal de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) – hierna de AWR – van toepassing zijn, met uitzondering van de heffing en invordering van de accijns bij invoer. Op dat deel van de heffing is de Algemene wet inzake de douane en de accijzen (Stb. 1961, 31) – hierna de AWDA – van toepassing.

Dit besluit strekt tot vaststelling van regels met betrekking tot in de wet genoemde onderwerpen. De belangrijkste daarvan hebben betrekking op:

- de overbrenging van accijns goederen die niet als uitslag of als invoer wordt aangemerkt;
- de nadere voorwaarden met betrekking tot de accijns goederenplaats;
- de nadere voorwaarden met betrekking tot vrijstellingen en teruggaven;
- de nadere voorschriften met betrekking tot de controle;
- de opslag van accijns goederen in een entrepot.

1.2 Overbrenging van accijns goederen

In artikel 2, eerste lid, van de wet is het belastbare feit uitslag gedefinieerd als het brengen van een accijns goed buiten een plaats die voor dat soort accijns goed als accijns goederenplaats is aangewezen. In het derde lid van dat artikel is evenwel bepaald dat in een dergelijk geval geen sprake is van uitslag indien het accijns goed met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden wordt overgebracht naar een andere accijns goederenplaats die voor dat soort accijns goed als zodanig is aangewezen, naar een entrepot of naar het buitenland. In het vierde lid van artikel 2 van de wet is vervolgens bepaald dat deze voorwaarden betrekking hebben op formaliteiten waaraan bij de overbrenging van accijns goederen moet worden voldaan. Dit besluit strekt mede tot een nadere uitwerking van die voorwaarden.

Overeenkomstig hetgeen in paragraaf 2.5 van de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet op de accijns is aangegeven, is met betrekking tot de hiervoor genoemde overbrengingen van accijns goe-

deren vanuit een accijnsgoederenplaats naar een andere accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, in artikel 2 van dit besluit bepaald dat de overbrenging dient te kunnen worden aangetoond met een zogenoemde vervoersopdracht. De vervoersopdracht dient een aantal voor de controle relevante gegevens te bevatten, zoals onder meer de naam en het adres van degene naar wie de goederen worden overgebracht en de soort, de hoeveelheid en de samenstelling van de accijnsgoederen (artikel 6). In het derde en vierde lid van artikel 2 zijn de formaliteiten opgenomen die de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen zijn verzonden en de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarvoor de accijnsgoederen zijn bestemd in acht moeten nemen. Voor overbrengingen tussen accijnsgoederenplaatsen kan op verzoek de vervoersopdracht achterwege blijven, indien de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht daartoe in het bezit is van een goedkeuring van de inspecteur. De goedkeuring wordt opgenomen in de vergunning voor de accijnsgoederenplaats. De voorwaarden voor deze goedkeuring zijn opgenomen in artikel 2, vijfde, zesde en achtste lid. De termijn waarbinnen de accijnsgoederen de opgegeven bestemming moeten hebben bereikt is vastgesteld in het zevende lid. In dit verband zij voorts nog gewezen op de verplichting van artikel 34, die inhoudt dat tijdens het vervoer van overige alcoholhoudende producten de herkomst moet kunnen worden aangetoond aan de hand van bescheiden.

De overbrengingen vanuit een accijnsgoederenplaats naar een entrepot of naar het buitenland dienen te kunnen worden aangetoond met een exemplaar van de op grond van de douane-wetgeving in deze gevallen vereiste aangifte ten uitvoer, waaruit blijkt dat de accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt (artikel 3). In deze situaties is geen afzonderlijke vervoersopdracht voorgeschreven maar neemt de aangifte ten uitvoer die functie over. In deze gevallen van overbrenging draagt – anders dan bij overbrenging naar een andere accijnsgoederenplaats – de douane zorg voor de terugzending van de afgetekende aangifte ten uitvoer. In dit verband zij er nog op gewezen dat de accijnsheffing bij overbrenging van wijn vanuit een accijnsgoederenplaats naar België of Luxemburg op grond van artikel 28 van de Wet van 15 juni 1951 (Stb. 215) niet achterwege kan blijven. Omdat de accijns op wijn in de Benelux is geunificeerd moet in deze gevallen de wijn worden uitgeslagen en onder betaling van de accijns worden overgebracht.

In artikel 3, derde lid, van de wet zijn de goederenbewegingen vermeld die niet vallen onder het belastbare feit invoer dat is omschreven in artikel 3, eerste lid, van de wet. Het gaat daarbij om onder meer het brengen van accijnsgoederen vanuit het buitenland of vanuit een entrepot naar een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, of vanuit het buitenland of vanuit een entrepot naar een ander entrepot of naar een plaats voor tijdelijke opslag. Die bewegingen worden niet aangemerkt als invoer indien wordt voldaan aan een aantal bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden. Deze voorwaarden zijn uitgewerkt in de artikelen 4 en 5 van dit besluit.

Zoals alle goederen dienen accijnsgoederen op grond van de AWDA onmiddellijk na binnenkomst in Nederland te worden aangebracht overeenkomstig de bij of krachtens de AWDA gestelde bepalingen voor binnenkomende goederen.

Ingeval accijnsgoederen vanuit het buitenland, vanuit een entrepot of vanuit een plaats voor tijdelijke opslag worden gebracht naar een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen (artikel 3, derde lid, onderdeel a, b of c, van de wet), dient,

zoals is aangegeven in paragraaf 2.5 van de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet op de accijns, door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats voor wie de goederen zijn bestemd of in diens opdracht een vervoersopdracht te worden opgemaakt (artikel 4). Op deze vervoersopdracht dient de schriftelijke verklaring van de vergunninghouder van die accijnsgoederenplaats te zijn gesteld dat de goederen voor hem bestemd zijn. De vervoersopdracht dient bij de aangifte ten invoer te worden overgelegd als bewijs dat bij die aangifte geen accijns verschuldigd is. Verwezen zij naar de toelichting op artikel 3 van de wet in de hiervoor vermelde memorie. Indien de goederen worden overgebracht vanuit België en Luxemburg met een aldaar afgegeven document ten geleide van de accijnsgoederen naar een accijnsgoederenplaats treedt de overlegging van dit document in de plaats van de overlegging van de vervoersopdracht.

De overbrengingen vanuit het buitenland naar een accijnsgoederenplaats zullen worden gerenseigneerd aan de inspecteur in wiens ambtsgebied de accijnsgoederenplaats is gelegen.

Met betrekking tot de voorwaarden die dit besluit stelt ten aanzien van de overbrenging zonder verschuldigdheid van accijns wegens invoer vanuit het buitenland naar een entrepot, naar een plaats voor tijdelijke opslag of via Nederland naar het buitenland (artikel 3, derde lid, onderdeel a, van de wet) wordt in artikel 5 aangesloten bij de op grond van de douanewetgeving vereiste formaliteiten en documenten. Dit geldt eveneens met betrekking tot het brengen van accijnsgoederen vanuit een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag naar een (ander) entrepot, naar een (andere) plaats voor tijdelijke opslag of naar het buitenland, welke overbrengingen ingevolge artikel 3, derde lid, onderdelen b en c, van de wet, indien wordt voldaan aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, niet worden aangemerkt als invoer.

Voor alle hiervoor bedoelde goederenbewegingen geldt dat deze niet worden aangemerkt als uitslag dan wel als invoer indien de overbrenging geschiedt overeenkomstig de voorwaarden die in dit besluit zijn gesteld ingevolge het bepaalde in onderscheidenlijk de artikelen 2, derde lid, en 3, derde lid, van de wet. Zo zal bij voorbeeld met betrekking tot accijnsgoederen die zijn overgebracht met een vervoersopdracht die niet is terugontvangen of is terugontvangen zonder de benodigde aftekening of indien anderszins niet aan de voorwaarden is voldaan, worden gehandeld als waren die goederen uitgeslagen dan wel ingevoerd. Hetzelfde geldt indien de aangifte ten uitvoer niet is terugontvangen.

Indien met betrekking tot accijnsgoederen waarvoor geen accijns ter zake van de invoer is geheven omdat zij blijkens de bij de aangifte ten invoer overgelegde vervoersopdracht vanuit het buitenland, een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag worden overgebracht naar een accijnsgoederenplaats, bij controle blijkt dat die accijnsgoederen hun bestemming niet hebben bereikt, is de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats voor wie zij bestemd waren, aansprakelijk voor de accijns. Verwezen zij naar de toelichting op artikel 3 in paragraaf 7 van de memorie van toelichting op het voorstel van Wet op de accijns.

Ingeval met betrekking tot de hiervoor bedoelde accijnsgoederen de goederenbeweging alsnog als uitslag dient te worden aangemerkt, dan is de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit die accijnsgoederen zijn overgebracht die accijns verschuldigd. Betaalt hij deze niet of gedeeltelijk niet, dan kan deze worden verhaald op de zekerheid die de vergunninghouder heeft gesteld ingevolge de artikelen 56 tot en met 60 van de wet.

Ingeval blijkt dat de accijnsgoederen die vanuit het buitenland of vanuit een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag worden overge-

bracht naar een (ander) entrepot, naar een (andere) plaats voor tijdelijke opslag of naar het buitenland hun opgegeven bestemming geheel of gedeeltelijk niet hebben gevolgd, dan worden de accijnsgoederen die die bestemming niet hebben gevolgd aangemerkt als te zijn ingevoerd en wordt de accijns verschuldigd overeenkomstig de verschuldigheidsbepalingen van de AWDA.

1.3 Ontheffingen van de verboden

Artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van de wet bepaalt dat het niet is toegestaan een accijnsgoed te vervaardigen buiten een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen. In artikel 5, eerste lid, onderdeel b, van de wet is bepaald dat het niet is toegestaan een accijnsgoed voorhanden te hebben dat niet overeenkomstig de bepalingen van de wet in de heffing is betrokken. Ingevolge het derde lid van artikel 5 van de wet wordt onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden ontheffing verleend van het bepaalde in de onderdelen a en b van het eerste lid. Deze voorwaarden zijn neergelegd in artikel 7 van dit besluit.

Vorengenoemde ontheffingen hebben allereerst betrekking op het vervaardigen van accijnsgoederen uit andere accijnsgoederen waarvan de accijns reeds is geheven, indien het bedrag aan accijns dat de nieuwe accijnsgoederen vertegenwoordigen niet hoger is dan dat van de aangevande of verbruikte accijnsgoederen. Hieraan is de voorwaarde verbonden dat zulks uit de administratie moet blijken en dat van de accijnsgoederen die worden betrokken als grondstof de accijns is voldaan (artikel 7, eerste lid). Voorts hebben de ontheffingen betrekking op het vervaardigen van accijnsgoederen waarvoor ingevolge artikel 65, eerste lid, van de wet vrijstelling van accijns kan worden verleend. Voorwaarde hierbij is dat degene die de accijnsgoederen vervaardigt, handelt in overeenstemming met de op basis van artikel 65 van de wet verleende vergunning (artikel 7, tweede lid). Het gaat hier bij voorbeeld om de vervaardiging van vrijgestelde alcoholhoudende producten zoals parfumerieën en toiletartikelen uit ethylalcohol en het vervaardigen uit minerale oliën van minerale oliën die dienen als koelvloeistof voor transformatoren. De laatste categorie ontheffingen heeft betrekking op het thuis vervaardigen van accijnsgoederen, bij voorbeeld bier of wijn door particulieren voor uitsluitend eigen gebruik. Voor deze ontheffing is als voorwaarde gesteld dat de thuis vervaardigde accijnsgoederen bestemd zijn om te worden verbruikt door de vervaardiger, zijn huisgenoten of zijn gasten (artikel 7, derde lid).

1.4 Accijnsgoederenplaats

Accijnsgoederen mogen in beginsel alleen worden vervaardigd en zonder verschuldigdheid van accijns voorhanden zijn in een accijnsgoederenplaats. Een accijnsgoederenplaats dient dan ook als zodanig te worden aangemerkt bij een vergunning door de inspecteur (artikel 39 van de wet). In artikel 41 van de wet is, met het oog op de controle, bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur voorwaarden kunnen worden gesteld aan de administratie, de administratieve organisatie, de locatie en de inrichting van de plaats en het stelsel van toezicht. Deze voorwaarden zijn uitgewerkt in hoofdstuk II van dit besluit.

De administratie en de administratieve organisatie van de accijnsgoederenplaats dienen te voldoen aan de in artikel 8 gestelde voorwaarden. Die hebben betrekking op de gegevens die de administratie dient te bevatten alsmede op de wijze waarop de bedrijfshandelingen in de administratie dienen te worden vastgelegd. Indien de administratieve organisatie of de administratie van een accijnsgoederenplaats naar het

oordeel van de inspecteur niet zodanig kan worden ingericht dat een afdoende controle op de heffing in alle omstandigheden mogelijk is, worden naast de eisen aan de administratieve organisatie en de administratie van de accijnsgoederenplaats voorwaarden gesteld aan de locatie en de inrichting van de accijnsgoederenplaats en aan het stelsel van toezicht (artikel 9). Op deze wijze kan via een aanvullende fysieke controle toch een goede fiscale controle worden gerealiseerd.

1.5 Heffing van accijns elders dan bij de accijnsgoederenplaats van uitslag

Artikel 51, tweede lid, van de wet biedt de mogelijkheid gevallen aan te wijzen waarin de accijns van accijnsgoederen die zijn uitgeslagen uit een accijnsgoederenplaats in opdracht van een vergunninghouder van een andere accijnsgoederenplaats voor dezelfde soort goederen, wordt geheven van de vergunninghouder van die andere accijnsgoederenplaats.

In artikel 10 van het besluit is een dergelijke aanwijzing opgenomen voor accijnsgoederenplaatsen voor minerale oliën. Bij minerale oliën vindt er regelmatig opslag plaats in opslagplaatsen die behoren tot de accijnsgoederenplaats van een andere oliemaatschappij of oliehandelaar. Die opslag en ook de uitslag vinden evenwel plaats op naam en voor rekening van de oliemaatschappij die de opdracht geeft tot de uitslag. De toepassing van de in artikel 10 opgenomen aanwijzing leidt ertoe dat de laatstbedoelde oliemaatschappij van de uitslag uit de accijnsgoederenplaats van een andere vergunninghouder aangifte doet, onder vermelding van de naam van de vergunninghouder van de desbetreffende accijnsgoederenplaats en het nummer van de vergunning van de vergunninghouder. De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de minerale oliën daadwerkelijk worden uitgeslagen, dient een soortgelijke opgave te doen met betrekking tot de gegevens van degene in wiens opdracht de uitslag heeft plaatsgevonden.

1.6 Vrijstellingen en teruggaven

Ingevolge de artikelen 64 tot en met 68 en de artikelen 70 en 71 van de wet wordt in de daarbij aangegeven gevallen, onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen, vrijstelling onderscheidenlijk teruggaaf van accijns verleend.

Artikel 64 van de wet bevat naast een vrijstelling van accijns voor vruchtenwijn met een alcoholgehalte van niet meer dan 6%vol waarvan de aard van en de aanduiding op de verpakking voldoen aan bij ministeriële regeling te stellen regels, vrijstellingen voor accijnsgoederen die zijn gebonden aan de bestemming van de goederen. De nadere voorwaarden voor deze vrijstellingen zijn opgenomen in artikel 11, onderscheidenlijk de artikelen 12 tot en met 17 van dit besluit.

De vrijstelling voor overige alcoholhoudende producten en voor suiker geldt alleen indien de goederen niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens. In dit besluit wordt als voorwaarde voor de toepassing van de vrijstelling gesteld dat die goederen moeten zijn vermengd met bepaalde stoffen en wel zodanig dat zij niet meer voor inwendig gebruik geschikt zijn (artikelen 12 en 14). Krachtens artikel 64, vierde lid, van de wet worden bij ministeriële regeling de stoffen aangewezen waarmee de overige alcoholhoudende producten en suiker dienen te worden vermengd.

Aan de toepassing van de vrijstelling voor vruchtesappen die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt als aanvulling op kindervoeding, voor medicinale doeleinden of anders dan om te worden gedronken, wordt ingevolge dit besluit als voorwaarde gesteld dat een dergelijke bestemming dient te blijken uit de kleinhandelsverpakking van de

goederen en de presentatie ervan (artikel 13). Deze voorwaarde geldt eveneens voor de toepassing van de vrijstelling voor sigaretten en rooktabak die geheel uit andere stoffen dan tabak bestaan en die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt voor medicinale doeleinden (artikel 17).

De vrijstelling voor minerale oliën die kennelijk niet zijn bestemd om te worden gebruikt als brandstof of als grondstof vindt, wat de lichte olie betreft, toepassing indien die olie voldoet aan de in dit besluit gestelde voorwaarde met betrekking tot de eigenschappen van die olie of de verpakking ervan. Die lichte olie dient ofwel ongeschikt te zijn om als motorbrandstof te worden gebruikt ofwel, indien die olie wel geschikt is als motorbrandstof, te zijn verpakt in eenheden van 25 liter of minder. Met betrekking tot de andere minerale oliën dan lichte olie geldt voor de toepassing van deze vrijstelling dat de verkoopprijs ervan in betekende mate hoger moet liggen dan die van dezelfde soort minerale olie die niet voor een vrijgestelde bestemming wordt aangewend (artikel 15).

De vrijstelling voor lichte olie die kennelijk is bestemd om te worden gebruikt als brandstof, anders dan als motorbrandstof, vindt uitsluitend toepassing indien de gebruiker van die olie beschikt over een vergunning van de inspecteur om de olie met vrijstelling te mogen betrekken (artikel 16).

Artikel 65 van de wet bevat de vrijstelling van accijns voor de in artikel 64 van de wet bedoelde accijnsgoederen indien de in dat artikel aangegeven bestemming van die goederen niet of niet voldoende blijkt uit de goederen zelf. Degene die de accijnsgoederen betreft dient deze dan te gebruiken om er accijnsgoederen van te vervaardigen die wel voldoen aan de in artikel 64 van de wet gestelde voorwaarden dan wel die goederen te gebruiken overeenkomstig de in het laatstbedoelde artikel aangegeven bestemmingen. Ook wordt de vrijstelling verleend indien de accijnsgoederen worden gebruikt als grondstof voor het vervaardigen van niet-accijnsgoederen.

Voor de toepassing van vorenbedoelde vrijstellingen wordt, naast de eisen die reeds in artikel 65 van de wet zijn neergelegd, ingevolge artikel 18 van dit besluit als voorwaarde gesteld dat degene die de goederen betreft, om in het bezit te kunnen komen van de in artikel 65, tweede lid, van de wet, bedoelde vergunning van de inspecteur dient te beschikken over een administratie die zodanig zal moeten zijn dat de voor de accijnsheffing van belang zijnde gegevens daaruit voldoende blijken. Degene die de goederen betreft dient het gestelde in dit besluit met betrekking tot de desbetreffende goederen, zoals vermengingsvoorschriften en verpakkingsvoorwaarden, in acht te nemen. Voorts zal hij zekerheid moeten stellen voor de accijns. Het overbrengen van de vrijgestelde goederen naar degene die de goederen met vrijstelling betreft dient te kunnen worden aangetoond met een vervoersopdracht. Hierbij zijn de in de artikelen 2, 4 en 6 opgenomen formaliteiten van overeenkomstige toepassing bij de overbrenging vanuit een accijnsgoederenplaats, het buitenland, een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag naar de plaats waar de goederen met vrijstelling voorhanden mogen zijn. Ook artikel 2, vijfde lid, op grond waarvan in bepaalde gevallen de vervoersopdracht achterwege kan blijven is van toepassing.

Artikel 66 van de wet bevat onder meer de vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen. De voorwaarden waaraan moet zijn voldaan wil deze vrijstelling toepassing kunnen vinden, zijn uitgewerkt in de artikelen 19 en 20. De eigenaar van het schip of, indien deze buitenslands woont of is gevestigd, diens vertegenwoordiger hier te lande, dient in het bezit te zijn van een vergunning van de inspecteur

waaruit blijkt dat ten behoeve van het desbetreffende schip minerale oliën met vrijstelling mogen worden betrokken. Voorts moet de eigenaar of diens gemachtigde aan boord van het schip (bij voorbeeld de gezagvoerder) aan de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats die hem de olie heeft geleverd, dan wel bij de aangifte ten invoer een verklaring afgeven waaruit blijkt dat de betrokken olie zal worden gebruikt voor de aandrijving van het schip of als scheepsbehoeften. In artikel 20 van dit besluit is een beperking gesteld wat betreft de soort olie die voor vrijstelling in aanmerking komt en wat betreft de hoeveelheid die per keer minimaal moet worden betrokken.

In artikel 66 van de wet is voorts opgenomen een vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer. De voorwaarden waaronder deze vrijstelling wordt verleend zijn in artikel 21 op dezelfde wijze als voor de schepen in artikel 19 uitgewerkt, zij het dat in deze gevallen geen vergunning is voorgeschreven, gelet op het relatief geringe aantal afnemers waardoor een efficiënte controle mogelijk is zonder dat de afnemer over een vergunning moet beschikken.

Artikel 67 van de wet bevat de vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt als brandstof voor het vervaardigen van minerale oliën. Als voorwaarde voor de toepassing daarvan is in artikel 22 van het besluit gesteld dat dit gebruik betrekking moet hebben op de energietoevoer aan productie-installaties waarin in enigszins betekende mate minerale oliën, ander dan door vermenging, worden vervaardigd. Zo geldt deze vrijstelling niet voor bij voorbeeld minerale oliën die worden gebruikt voor de verwarming van gebouwen of voor de aandrijving van voertuigen.

Artikel 68 van de wet bevat de vrijstelling van accijns voor accijnsgoederen die worden gebruikt voor onderzoek, kwaliteitscontroles en smaaktesten buiten een accijnsgoederenplaats. In artikel 23 is als voorwaarde voor de toepassing van deze vrijstelling gesteld dat de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats die de accijnsgoederen met vrijstelling wil uitslaan of degene die de accijnsgoederen met vrijstelling wil invoeren daartoe in het bezit moet zijn van een vergunning van de inspecteur. Deze vergunningen kunnen voor een bepaalde periode of voor periodiek wederkerende onderzoeken, controles of tests worden verleend. In het verzoek om de vergunning moeten bepaalde gegevens met betrekking tot het onderzoek, de controle of de test worden opgenomen alsmede bepaalde gegevens omtrent degene die het onderzoek, de controle of de test uitvoert.

Bij de artikelen 24 tot en met 33 van dit besluit zijn voorwaarden en beperkingen gesteld aan de in de artikelen 70 en 71 van de wet voorziene teruggaven van accijns.

Al naar gelang de aard van de ingevolge artikel 70 van de wet te verlenen teruggaaf wordt de teruggaaf verleend aan degene die de goederen betreft (artikel 70, eerste lid, onderdeel a), de handelaar (artikel 70, eerste lid, onderdeel b) of degene die de desbetreffende goederen heeft gebruikt (artikel 70, eerste lid, onderdeel c). Naar dit onderscheid zijn de voorwaarden voor de teruggaven respectievelijk in de artikelen 24 tot en met 27 opgenomen. De artikelen 28 tot en met 31 regelen de voorwaarden voor de teruggaven waarvan de formele grondslag is opgenomen in artikel 71 van de wet.

1.7 Controle

Ingevolge artikel 80 van de wet kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het vervoer, het leveren en het voorhanden hebben van accijnsgoederen. Op grond hiervan kunnen voorschriften worden gegeven die het opsporen van frauduleus vervaardigde of frauduleus ingevoerde goederen vereenvoudigen. De herkomst van de goederen moet kunnen worden aangetoond. Vooralnog is in artikel 34 uitsluitend met betrekking tot overige alcoholhoudende produkten uitvoering aan artikel 80 gegeven, aangezien juist voor deze accijnsgoederen een stringente controle met het oog op frauduleuze vervaardiging vereist is.

Voor ruwe tabak – waaronder mede wordt verstaan gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak – zijn, ten behoeve van de controle, voorschriften nodig voor het vervoer daarvan (artikel 35) alsmede voor de handel in ruwe tabak (artikel 36). Artikel 82 van de wet biedt de basis voor deze bepalingen.

1.8 Opslag in entrepot

Artikel 30 van de AWDA bepaalt dat accijnsgoederen alleen in douane-entrepot kunnen worden opgeslagen indien dat bij of krachtens de Wet op de accijns is toegestaan.

Ingevolge artikel 85 van de wet kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat accijnsgoederen voorhanden mogen zijn in een entrepot. Aan dat voorhanden zijn kunnen voorwaarden en beperkingen worden gesteld.

Het vatbaar verklaren voor de opslag in entrepot is noodzakelijk om geen belemmering te vormen voor het stelsel van formaliteiten ter zake van het douanetoezicht op de in-, uit- en doorvoer van accijnsgoederen. Anderzijds is het niet de bedoeling dat voor de handel en opslag van accijnsgoederen in Nederland het entrepot de plaats zou kunnen gaan innemen van de accijnsgoederenplaats en dat op die wijze de regelgeving op grond van de Wet op de accijns voor de opslag van accijnsgoederen zou kunnen worden ontgaan. Dit geldt met name voor de zogenoemde communautaire accijnsgoederen, omdat daarmee voor de heffing van het invoerrecht geen belang is gemoeid. In artikel 1, vierde lid, onderdeel f, van de Verordening (EEG) nr. 2503/88 van 25 juli 1988 betreffende de douane-entrepots (PbEG L 225) worden als communautaire goederen omschreven goederen die:

- geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap, zonder toevoeging van goederen afkomstig uit derde landen of uit gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap;
- afkomstig zijn uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die zich in een Lid-Staat in het vrije verkeer bevinden;
- in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen uit, hetzij uitsluitend in het tweede streepje, hetzij in het eerste en tweede streepje bedoelde goederen.

Aan het voorhanden hebben in entrepots van niet-communautaire goederen kan ingevolge genoemde verordening, gelet op het belang voor de opschorting van de heffing van het invoerrecht, geen beperking worden gesteld. Aan het voorhanden hebben in entrepots van communautaire goederen, waar geen belang voor de opschorting van de heffing van het invoerrecht speelt, kan zulks wel. Derhalve is het voorhanden hebben van communautaire accijnsgoederen in entrepots slechts toegestaan voor die gevallen waarin dat gelet op de belangen van het bedrijfsleven onontkoombaar is en te verenigen is met de uitgangspunten van de Wet op de accijns voor de opslag van accijnsgoederen. Het gaat daarbij

om de opslag in entrepots waarvan de beheerder een bedrijf heeft dat zich hoofdzakelijk bezighoudt met de opslag van communautaire douanegoederen ten behoeve van derden. De goederen liggen aldaar opgeslagen in afwachting van het volgen van hun bestemming, dat wil zeggen uitvoer, invoer dan wel overbrenging naar een accijnsgoederenplaats (artikel 38, tweede lid, onderdeel a). Voorts kunnen communautaire accijnsgoederen die zijn bestemd voor de bevoorrading van uitgaande schepen en luchtvaartuigen in entrepot worden opgeslagen (artikel 38, tweede lid, onderdeel b). In laatstbedoelde gevallen worden veelal zowel communautaire als niet-communautaire goederen geleverd, waardoor een mogelijkheid tot gezamenlijke opslag van beide soorten goederen gewenst is.

Met name in de sfeer van de minerale oliën, maar ook bij accijnsgoederen als wijn en overige alcoholhoudende produkten, doet zich de situatie voor dat bedrijven handelen zowel in binnen- als in buitenlandse (al dan niet communautaire) accijnsgoederen. Dergelijke bedrijven komen in de eerste plaats in aanmerking voor een vergunning voor een accijnsgoederenplaats. Aan een dergelijke vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats kan dan ten behoeve van de in- en uitvoer van accijnsgoederen waarvoor de accijnsgoederenplaats als zodanig is aangewezen, voor zijn accijnsgoederenplaats een vergunning worden verleend voor een entrepot van het type E als bedoeld in de Verordening (EEG) 2561/90 (PbEG L 246). Thans is dit het zogenaamde fictief douane-entrepot met administratieve controle. Het gaat daarbij dan om de opslag van zowel communautaire als niet-communautaire goederen. De vergunning voor het entrepot blijft dan in beginsel beperkt tot de plaats van de accijnsgoederenplaats (artikel 39, eerste lid). In artikel 39, vijfde lid, is bepaald dat op verzoek accijnsgoederen worden aangemerkt als voorhanden in een entrepot of accijnsgoederenplaats waarop het eerste lid van artikel 39 toepassing vindt, indien zij in de administratie van die accijnsgoederenplaats zijn opgenomen. Hierdoor ontstaat een situatie die is te vergelijken met de situatie bedoeld in het Besluit administratieve controle minerale oliën (Stb. 1967, nr. 551), welk besluit zal vervallen bij de inwerkingtreding van de Wet op de accijns. Zowel uit controle- als uit uitvoeringsoogpunt is het gewenst deze situatie, zowel voor het bedrijfsleven als voor de belastingdienst, zoveel mogelijk te handhaven. Onder meer gaat het daarbij om een geïntegreerde administratie waarin tot uiting komt welke accijnsgoederen zich in de accijnsgoederenplaats bevinden en welke in het entrepot, waarbij langs administratieve weg de goederen van de accijnsgoederenplaats kunnen worden overgebracht naar het entrepot en omgekeerd.

1.9 Deregulering

Het ontwerp-besluit is gezien op de criteria die zijn opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, vastgesteld bij besluit van de minister-president d.d. 16 januari 1985 (Stcrt. 18). De regelgeving voor de onderscheiden accijnzen is thans zeer verschillend. De regels lopen sterk uiteen en zijn zeer talrijk. Zij vormen thans een moeilijk te overzien geheel. Met de Wet op de accijns worden de bestaande zes accijnswetten vervangen door één wet voor alle accijnsgoederen. Tevens worden met dit besluit de bestaande, bij verschillende algemene maatregelen van bestuur gegeven regels, vervangen door nieuwe regels vervat in één algemene maatregel van bestuur. Door de uniformering wordt het aantal bepalingen sterk teruggebracht en wordt de regelgeving doorzichtiger.

Ik verwacht dat de werkdruk van de belastingdienst door de nieuwe regelgeving niet zal toenemen. Dit zal naar verwachting evenmin het geval zijn voor het justitiële apparaat.

Ten behoeve van de invoering van de Wet op de accijns zijn de daarmee samenhangende bepalingen omtrent de intrekking van de oude accijns wetten, de overgang van die wetten naar de Wet op de accijns, de wijzigingen van andere wetten voor zover die verwijzen naar de accijnsheffing en de bepalingen inzake de inwerkingtreding opgenomen in een afzonderlijke wet, de Invoeringswet Wet op de accijns (Stb. 1991, 740). Dit is geschied omwille van de overzichtelijkheid.

Om dezelfde reden heb ik er eveneens voor gekozen de met dit besluit samenhangende wijzigingen in andere algemene maatregelen van bestuur alsmede de intrekking van de oude accijnsbesluiten te regelen in het Besluit houdende wijziging van het Besluit douane en accijnzen en andere algemene maatregelen van bestuur (tijdelijke opslag, entrepots en de invoering van de Wet op de accijns).

TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Hoofdstuk I (Algemene Bepalingen): Artikelen 1 tot en met 7

Artikel 1

In het eerste lid van dit artikel is aangegeven aan welke delegatiebepalingen van de Wet op de accijns, de AWR en de Wet van 15 juni 1951 dit besluit uitvoering geeft.

Het tweede lid geeft een afkortingsbepaling die de leesbaarheid van het besluit bevordert.

Artikelen 2 en 3

Ingevolge artikel 2, derde lid, van de wet wordt het overbrengen van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een andere accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, naar een entrepot of naar het buitenland niet aangemerkt als uitslag, indien zij plaatsvindt met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden met betrekking tot de formaliteiten waaraan bij de desbetreffende overbrengingen van accijnsgoederen moet worden voldaan.

Artikel 2 geeft regels omtrent de overbrenging van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een andere accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen.

De overbrenging dient te kunnen worden aangetoond met een vervoersopdracht die wordt opgemaakt door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van waaruit de accijnsgoederen worden overgebracht. Deze vergunninghouder draagt er zorg voor dat de vervoersopdracht goed en volledig wordt ingevuld. Hij is ook ervoor aansprakelijk dat de overbrenging conform de voorwaarden verloopt.

In het derde en het vierde lid zijn de formaliteiten opgenomen met betrekking tot de vervoersopdracht waaraan de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats van vertrek en de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats waarnaar de accijnsgoederen zijn overgebracht moeten voldoen.

In het vijfde lid zijn de voorwaarden opgenomen waaronder de vervoersopdracht achterwege kan blijven met betrekking tot het vervoer tussen accijnsgoederenplaatsen. Dit betreft onder meer het maandelijks doen van een opgave van de desbetreffende overbrengingen.

Het zesde lid bepaalt welke gegevens laatstbedoelde maandelijkse opgave moet bevatten. In dit verband zij overigens ook gewezen op artikel 34 van dit besluit, alwaar is bepaald dat tijdens het vervoer van overige alcoholhoudende produkten, aan de hand van bescheiden de herkomst van die produkten moet kunnen worden aangetoond. Indien de vervoersopdracht achterwege kan blijven dient een ander bescheid aanwezig te zijn.

Het zevende lid ziet op de termijn waarbinnen de accijnsgoederen die met toepassing van het vijfde lid zonder vervoersopdracht worden overgebracht hun bestemming moeten hebben bereikt.

Artikel 3 geeft regels omtrent de overbrenging van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een entrepot of naar het buitenland. Hiervoor wordt aangesloten bij de wettelijke bepalingen inzake de douane. Deze overbrengingen dienen te kunnen worden aangetoond met de op grond van die bepalingen vereiste aangifte ten uitvoer waaruit blijkt dat de accijnsgoederen hun bestemming hebben bereikt. Dat kan ook een aangifte ten uitvoer zijn die dienst doet als document voor overbrenging van accijnsgoederen naar België of Luxemburg.

Artikel 4

Ingevolge artikel 3, derde lid, onderdelen a, b en c, van de wet is het overbrengen van een accijnsgoed vanuit het buitenland, vanuit een entrepot of vanuit een plaats voor tijdelijke opslag naar een accijnsgoederenplaats die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, niet als invoer aan te merken indien de overbrenging geschiedt met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden. De voorwaarden hebben betrekking op formaliteiten ter zake van de overbrenging.

De hiervoor bedoelde overbrengingen dienen bij het op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane ten invoer aangeven van de accijnsgoederen te worden aangetoond met een vervoersopdracht, die wordt opgemaakt door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats voor wie de accijnsgoederen bestemd zijn, dan wel in diens opdracht en die door hem is voorzien van een verklaring dat de goederen zijn bestemd voor zijn accijnsgoederenplaats en in zijn administratie worden opgenomen. In het tweede lid is de termijn gesteld waarbinnen de accijnsgoederen hun bestemming moeten hebben bereikt. De vervoersopdracht moet bij de aangifte ten invoer worden overgelegd, ten bewijze dat daarbij geen accijns verschuldigd is. Anders dan bij overbrenging binnen Nederland (artikel 2) behoeft geen voor ontvangst afgetekend exemplaar naar de plaats van binnenkomst te worden teruggezonden, maar zal op basis van de overgelegde vervoersopdracht de zending worden gerenseigneerd aan de inspecteur in wiens ambtsgebied de accijnsgoederenplaats van bestemming is gelegen. Op deze wijze kunnen de accijnsgoederen in het stelsel van heffing en controle worden betrokken.

Indien de goederen worden overgebracht vanuit België of Luxemburg met een document dat aldaar is afgegeven ten geleide van de accijnsgoederen naar een accijnsgoederenplaats in Nederland, vervangt dit document de vervoersopdracht.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder het overbrengen als bedoeld in artikel 3, derde lid, onderdelen a, b en c, van de wet van een accijnsgoed vanuit het buitenland, vanuit een entrepot of vanuit een plaats voor tijdelijke opslag naar een entrepot, naar een plaats voor tijdelijke opslag of naar het buitenland niet als invoer wordt aangemerkt. Voor

deze overbrengingen is aansluiting gezocht bij de wettelijke bepalingen inzake de douane. De overbrengingen dienen te geschieden volgens de regels en formaliteiten die gelden voor de desbetreffende overbrengingen van douanegoederen.

Artikel 6

Dit artikel bevat een aantal bepalingen met betrekking tot de gegevens die op de vervoersopdracht moeten worden vermeld, zoals bij voorbeeld de naam en het adres van degene die de vervoersopdracht heeft opgemaakt en de soort en de hoeveelheid van de accijnsgoederen die worden overgebracht. Het gaat daarbij om de gegevens die belangrijk zijn voor het kunnen volgen van de accijnsgoederen.

Voorts ziet dit artikel op enkele formaliteiten zoals de ondertekening en de bewaarplicht.

Krachtens de artikelen 2, vijfde lid, en 3, vijfde lid, van de wet zijn bij ministeriële regeling regels gegeven inzake bescheiden, zoals facturen, die kunnen dienen als vervoersopdracht.

Artikel 7

In dit artikel zijn de voorwaarden opgenomen met betrekking tot de ontheffingen als bedoeld in artikel 5, derde lid, onderdelen a, b en c, van de wet voor het buiten een accijnsgoederenplaats vervaardigen van accijnsgoederen. Verwezen zij ook naar paragraaf 1.3 van het algemeen deel van deze toelichting.

Hoofdstuk II (Accijnsgoederenplaats): Artikelen 8 en 9

Artikel 8

In artikel 41, eerste lid, van de wet is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld waaraan met betrekking tot een accijnsgoederenplaats moet worden voldaan ten aanzien van de administratie en de administratieve organisatie, de locatie en de inrichting alsmede het stelsel van toezicht.

Het eerste lid van artikel 8 stelt nadere eisen aan de administratieve organisatie (onderdeel a) en aan de administratie van de accijnsgoederenplaats (onderdeel b). Beide dienen zodanig te zijn dat zij waarborgen bieden voor een juiste accijnsheffing en voor de mogelijkheid van een efficiënte controle daarop.

In het tweede lid is vermeld welke gegevens de administratie in ieder geval dient te bevatten. Deze voorschriften komen overeen met die in de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (Stcrt. 1968, 169).

In het derde lid van artikel 8 worden met betrekking tot een accijnsgoederenplaats waar accijnsgoederen worden vervaardigd, naast de hiervoor genoemde elementen, aanvullende eisen gesteld aan de administratie, die van belang zijn voor de controle op de vervaardiging van accijnsgoederen. Op deze wijze kan de inspecteur ook aan de hand van de produktie-administratie controleren of de heffing van de accijns op de juiste wijze is geschied.

Artikel 9

Evenals artikel 8 is ook dit artikel een nadere uitwerking van artikel 41, eerste lid, van de wet. Het gaat hierbij om de gevallen waarin naar het oordeel van de inspecteur de administratieve organisatie en de administratie van degene die verzoekt om een vergunning voor een accijnsgoederenplaats niet zodanig kunnen zijn dat zij voldoende waarborgen

bieden om aan de hand daarvan alle van belang zijnde bedrijfshandelingen volledig te kunnen volgen. De inspecteur kan dan in de vergunning voorwaarden stellen met betrekking tot de locatie en de inrichting van de accijnsgoederenplaats, alsmede met betrekking tot het stelsel van toezicht (bij voorbeeld de dagdelen waarbinnen produktie en uitslagen mogen plaatsvinden). Op deze wijze wordt bereikt dat ook kleinere bedrijven, waar veelal een voldoende functiescheiding niet mogelijk is, toch voor een vergunning in aanmerking kunnen komen.

Hoofdstuk III (Wijze van heffing)

Artikel 10

In artikel 51, tweede lid, van de wet is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur, onder daarbij te stellen voorwaarden, gevallen kunnen worden aangewezen waarin de accijnsgoederen die zijn uitgeslagen uit een accijnsgoederenplaats in opdracht van een vergunninghouder van een andere accijnsgoederenplaats voor dezelfde soort accijnsgoederen, in de heffing worden betrokken bij de vergunninghouder die de opdracht voor die uitslag heeft gegeven. In artikel 10, eerste lid, is bepaald dat het vorenstaande toepassing vindt voor minerale oliën. De reden hiervoor is dat minerale oliën in de praktijk door de oliemaatschappijen vaak worden opgeslagen bij derden. Die opslag vindt plaats op naam en voor rekening van de desbetreffende oliemaatschappij. De oliemaatschappij is derhalve ook degene die op enig moment de opdracht geeft de minerale oliën weer uit te slaan. Het tweede en derde lid geven de formaliteiten waaraan in deze gevallen moet worden voldaan.

Hoofdstuk IV (Vrijstellingen en teruggaven): Artikelen 11 tot en met 33

Artikel 11

Ingevolge het tweede lid van artikel 8 van de wet wordt wijn die is verkregen uit andere vruchten dan druiven, krenten of rozijnen en uit honing, rijst of rabarber met een alcoholgehalte van maximaal 15%vol, aangeduid als vruchtenwijn. Op grond van artikel 64, eerste lid, onderdeel a, van de wet is onder bepaalde voorwaarden voor vruchtenwijn met een alcoholgehalte van niet meer dan 6%vol een vrijstelling van toepassing. De vrijstelling bedraagt ingevolge het tweede lid van artikel 64 van de wet per hectoliter bij een temperatuur van 20 °C f 82,76. In praktijk betekent dit dat voor mousserende vruchtenwijn een gedeeltelijke vrijstelling geldt.

Artikel 11 geeft de voorwaarden voor deze vrijstelling. Die voorwaarden zien er onder meer op dat uit de aanduidingen op de verpakkingen het de consument duidelijk moet zijn dat het om vruchtenwijn gaat.

Artikel 12

Op grond van artikel 64, eerste lid, onderdeel b, van de wet is onder bepaalde voorwaarden voor overige alcoholhoudende produkten die kennelijk niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens een vrijstelling van toepassing. De onderhavige vrijstelling heeft betrekking op bij voorbeeld brandspiritus, parfumerieën, toiletartikelen en cosmetische produkten. De vrijstelling wordt ingevolge artikel 12 van het besluit verleend indien de bovenbedoelde produkten zodanig zijn vermengd met bij ministeriële regeling aangewezen andere stoffen, dat

inwendig gebruik niet meer aannemelijk is en dat de alcohol in die produkten niet meer op lonende wijze kan worden afgescheiden.

Artikel 13

De in dit artikel nader geregelde vrijstelling voor vruchtesappen is gebaseerd op artikel 64, eerste lid, onderdeel c, van de wet. Aldaar is bepaald dat vruchtesappen die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt als aanvulling op kindervoeding, voor medicinale doeleinden of anders dan om te worden gedronken zijn vrijgesteld van accijns. Voorwaarde voor de vrijstelling is dat die bestemming van de vruchtesappen blijkt uit de verpakking en de presentatie van het produkt. Bij dit laatste valt te denken aan de reclame en de omschrijving van het produkt in voor het publiek bestemde folders.

Artikel 14

De in artikel 64, eerste lid, onderdeel d, van de wet, opgenomen vrijstelling voor suiker en suikerhoudende produkten die kennelijk niet zijn bestemd voor inwendig gebruik door de mens, wordt ingevolge artikel 14 van dit besluit alleen toegepast wanneer de suiker of de suikerhoudende produkten zijn vermengd met bij ministeriële regeling aangevoerde stoffen. Dit denatureringsvoorschrift is, evenals bij de overige alcoholhoudende produkten, opgenomen om te bewerkstelligen dat de suiker en de suikerhoudende produkten niet geschikt zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 15

Op grond van artikel 64, eerste lid, onderdeel e, van de wet wordt vrijstelling verleend voor minerale oliën die kennelijk niet zijn bestemd om te worden gebruikt als brandstof. Het gaat om minerale oliën die worden gebruikt als hulpstof, bij voorbeeld als schoonmaakmiddel, als koelvloeistof voor transformatoren of als ontkistingsolie in de bouw dan wel om minerale oliën die worden gebruikt als grondstof. In artikel 15 zijn de voorwaarden opgenomen voor de vrijstelling in geval van gebruik als hulpstof. De vrijstelling voor het gebruik van minerale oliën als grondstof valt onder de regeling van artikel 18 van dit besluit.

Artikel 16

Lichte olie die kennelijk is bestemd om te worden gebruikt als brandstof maar niet als motorbrandstof kan, ingevolge het eerste lid, alleen in aanmerking komen voor een vrijstelling indien de gebruiker van die lichte olie beschikt over een daartoe strekkende vergunning van de inspecteur. Hierbij kan worden gedacht aan bij voorbeeld lichte olie die door de brandweer wordt gebruikt voor oefendoeleinden. De vrijstelling bedraagt per hectoliter het verschil tussen het tarief van lichte olie als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel a, van de wet en het tarief voor halfzware olie, gasolie en lichte stookolie als bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet.

In de op verzoek te verlenen vergunning worden de voorwaarden omtrent het gebruik opgenomen.

Op het overbrengen van de op de voet van dit artikel vrijgestelde accijnsgoederen zijn de formaliteiten van de artikelen 2, 4 en 6 van dit besluit, zoals de vervoersopdracht van overeenkomstige toepassing. Op deze wijze kan de inspecteur vaststellen of de accijnsgoederen de opgegeven bestemming daadwerkelijk hebben bereikt.

Artikel 17

In dit artikel zijn de voorwaarden opgenomen voor de vrijstelling van accijns voor sigaretten en rooktabak die geheel uit andere stoffen dan tabak bestaan en die zijn bestemd om te worden gebruikt voor medicinale doeleinden. Het kan hier bij voorbeeld gaan om zogenoemde kruidensigaretten bestemd voor astma-patiënten.

Artikel 18

Ingevolge artikel 65, eerste lid, onderdeel a, van de wet wordt vrijstelling van accijns verleend bij de uitslag en de invoer van accijns-goederen waarvan de in artikel 64 van de wet aangegeven bestemming niet of niet voldoende blijkt uit de goederen zelf, indien degene die de goederen betreft deze gebruikt voor het vervaardigen van accijns-goederen als bedoeld in artikel 64 van de wet dan wel deze goederen gebruikt overeenkomstig de in dat artikel aangegeven bestemmingen. Voorwaarde is dat wordt voldaan aan de daartoe bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen. Artikel 18 bevat deze voorwaarden en beperkingen. Met dit samenstel van bepalingen wordt beoogd het mogelijk te maken dat bij de uitslag of de invoer vrijstelling van accijns kan worden verleend voor accijns-goederen waarvan de vrijstellingsbestemming pas blijkt bij het gebruik van de goederen. Op grond hiervan kan bij voorbeeld alcohol die is bestemd voor een producent van cosmetica met vrijstelling van accijns worden uitgeslagen. Dit artikel bevat tevens de voorwaarden en beperkingen die worden gesteld aan de in artikel 65, eerste lid, onderdeel b, van de wet bedoelde vrijstelling voor het gebruik van accijns-goederen voor de vervaardiging van niet-accijns-goederen. De vrijstelling zal onder andere kunnen worden toegepast bij het gebruik van wijn voor de vervaardiging van azijn, bij het gebruik van bier voor de vervaardiging van shampoo en bij het gebruik van minerale oliën voor de vervaardiging van plastics.

Op grond van het eerste lid van artikel 18 dient degene die accijns-goederen met vrijstelling wil betrekken voor de daartoe strekkende vergunning van de inspecteur te voldoen aan de in het tweede tot en met het vijfde lid opgenomen voorwaarden. Deze voorwaarden hebben betrekking op de administratie van de vergunninghouder, op het van overeenkomstige toepassing zijn op de vervaardigde accijns-goederen van de artikelen 11 tot en met 15 en 17, (bij voorbeeld dat de te vervaardigen cosmetische produkten overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 dienen te zijn vermengd met andere stoffen), op het stellen van zekerheid en op de formaliteiten voor het overbrengen van de op de voet van dit artikel vrijgestelde accijns-goederen (de artikelen 2, 4 en 6 van dit besluit, met inbegrip van artikel 2, vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing).

Artikelen 19 en 20

In deze artikelen is de uitwerking opgenomen van de in artikel 66, eerste lid, onderdeel a, van de wet opgenomen regeling inzake de accijnsvrije bunkering van schepen.

In artikel 19 van het besluit zijn de voorwaarden opgenomen voor de toepassing van de vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen. Op grond van deze voorwaarden zal om voor vrijstelling in aanmerking te komen onder meer dienen te worden beschikt over een vergunning van de inspecteur om met vrijstelling minerale oliën te mogen betrekken ten behoeve van het desbetreffende schip en zal een schriftelijke verklaring dienen te worden afgegeven door

de eigenaar of diens gemachtigde aan boord van het schip (bij voorbeeld de kapitein of schipper) aan zijn leverancier – de zogenaamde kapiteinsverklaring of bunkerverklaring – waaruit blijkt dat de met vrijstelling betrokken minerale oliën zullen worden gebruikt voor de aandrijving van het schip of voor scheepsbehoeften. Het tweede tot en met vierde lid hebben betrekking op de voorschriften met betrekking tot de verklaringen.

In het vijfde lid zijn de voorschriften met betrekking tot het verzoek voor de in het eerste lid bedoelde vergunning opgenomen.

Indien de eigenaar van het schip buitenslands woont of is gevestigd en hij hier te lande geen vertegenwoordiger heeft, kunnen minerale oliën ook aan deze schepen met vrijstelling worden afgeleverd (artikel 19, zesde lid).

In artikel 20 zijn enkele beperkingen opgenomen voor de toepassing van de vrijstelling als bedoeld in artikel 19. Zo dienen halfzware olie, gasolie en lichte stookolie, te zijn voorzien van de wettelijke herkenningmiddelen. Op deze wijze kan worden voorkomen dat niet van herkenningmiddelen voorziene minerale oliën na bunkering alsnog beschikbaar zouden kunnen komen voor het wegverkeer. Geen vrijstelling wordt verleend voor lichte olie.

De in artikel 20, tweede lid, vastgestelde minimumhoeveelheden die per partij worden gehanteerd bij het op de voet van artikel 19 met vrijstelling van accijns betrekken van minerale oliën, zijn vastgesteld om redenen van pragmatische aard.

Artikel 21

Dit artikel bevat de voorwaarden en beperkingen die worden gesteld aan de toepassing van de vrijstelling van accijns voor minerale oliën die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer (artikel 66, eerste lid, onderdeel b, van de wet). Inhoudelijk komt het erop neer dat de in artikel 19, tweede tot en met vierde lid, neergelegde vrijstellingsregeling voor minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen, van overeenkomstige toepassing is met betrekking tot minerale oliën die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer. In deze gevallen behoeft evenwel de eigenaar van het luchtvaartuig niet in het bezit zijn van een daartoe strekkende vergunning, aangezien dat op grond van het – in vergelijking met de schepen – relatief geringe aantal luchtvaartuigen om controletechnische gronden vooralsnog niet noodzakelijk is.

Evenals ten aanzien van de vrijstelling voor minerale oliën voor schepen zijn met betrekking tot de door luchtvaartuigen in het internationale verkeer te gebruiken minerale oliën op pragmatische gronden minimumhoeveelheden vastgesteld beneden welke geen vrijstelling wordt verleend (derde lid).

Artikel 22

Dit artikel geeft uitwerking aan de in artikel 67 van de wet neergelegde vrijstelling van accijns die kan worden verleend voor minerale oliën die worden gebruikt als brandstof ten behoeve van de vervaardiging van minerale oliën. Zodanig gebruik moet blijken uit de administratie en van het gebruik dient opgave te worden gedaan bij de periodieke aangifte van de accijns. Het tweede lid geeft aan welk gebruik kan worden toegekend aan het productieproces van minerale oliën. Het gebruik als motorbrandstof of als brandstof voor onder meer verwarming van

gebouwen op het terrein van de accijnsgoederenplaats voor minerale oliën valt bij voorbeeld daar niet onder.

Artikel 23

In dit artikel worden de voorwaarden en beperkingen geregeld met betrekking tot de vrijstelling ingevolge artikel 68 van de wet voor accijnsgoederen die worden gebruikt voor onderzoek, kwaliteitscontroles en smaaktesten. Voorwaarde voor de vrijstelling is ingevolge het eerste lid dat de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats dan wel de importeur die met vrijstelling accijnsgoederen wil overbrengen voor onderzoek, controles of testen in het bezit is van een daartoe strekkende vergunning waaruit blijkt dat de uitslag dan wel de invoer ten behoeve van dit onderzoek, deze controle of deze test met vrijstelling van accijns mag plaatsvinden.

Het tweede en derde lid geven voorschriften met betrekking tot de gegevens die het verzoek voor een vergunning moet bevatten de bij het verzoek voor de vergunning over te leggen bescheiden en de in de administratie op te nemen gegevens. Ingevolge het vierde lid kan de vergunning worden verleend voor een bepaalde periode of voor periodiek wederkerende onderzoeken. Het vijfde lid geeft voorschriften over de eventueel resterende accijnsgoederen. Voorkomen moet immers worden dat de accijnsgoederen na het onderzoek, de controle of de test zonder heffing van accijns in de consumptieve sfeer zouden komen.

Artikel 24

In dit artikel worden de voorwaarden geregeld waaraan voldaan moet zijn om voor de teruggaaf ingevolge artikel 70, eerste lid, onderdeel a, van de wet in aanmerking te komen.

Ingevolge laatstgenoemd artikel kan op verzoek teruggaaf van accijns worden verleend ter zake van accijnsgoederen met een bestemming waarvoor bij invoer en uitslag ingevolge artikel 65 van de wet vrijstelling van de accijns mogelijk was geweest, ingeval die goederen worden betrokken van een handelaar bij wie deze goederen veraccijnsd zijn opgeslagen. Door in deze gevallen een teruggaaf te verlenen wordt voorkomen dat vorengenoemde handelaar wegens het niet beschikken over een vergunning voor een accijnsgoederenplaats nadeel lijdt ten opzichte van handelaren met een zodanige vergunning. Artikel 24 bepaalt dat voor de toepassing van de teruggaaf de voorwaarden van artikel 18 van overeenkomstige toepassing zijn, met uitzondering van het bepaalde in het vierde en vijfde lid.

Artikel 25

Artikel 25 bevat de nadere regelgeving voor de teruggaaf van accijns welke is voorzien in artikel 70, eerste lid, onderdeel b, van de wet.

Teruggaaf van accijns wordt op grond van laatstbedoeld artikel verleend ter zake van de levering van minerale oliën waarvoor op de voet van artikel 66 van de wet aanspraak op vrijstelling zou bestaan. Het gaat hier om minerale oliën die worden gebruikt voor de aandrijving van schepen of als scheepsbehoeften aan boord van schepen alsmede om minerale oliën die worden gebruikt voor de voortstuwing van luchtvaartuigen in het internationale verkeer.

Artikel 26

In artikel 26 zijn de nadere regels opgenomen voor de toepassing van de in artikel 70, eerste lid, onderdeel c, van de wet opgenomen

teruggaaf voor gasolie en lichte stookolie die zijn belast naar het tarief van artikel 27, eerste lid, onderdeel c, van de wet, terwijl zij zodanig worden gebruikt dat zij in aanmerking hadden kunnen komen voor het lagere tarief van artikel 27, tweede lid, van de wet. Het gaat in dit artikel om een vrijstelling voor het gebruik van gasolie en lichte stookolie die zijn ingenomen in de brandstoftank van een motorrijtuig en die voor een deel worden gebruikt voor de aandrijving van hulpapparatuur van dat motorrijtuig (eerste lid).

Ingeval de in het derde lid van dit artikel genoemde hulpapparatuur wordt aangedreven door een afzonderlijke motor en niet door de motor die het motorrijtuig aandrijft, is er geen recht op teruggaaf ingevolge dit artikel (tweede lid). Voor de aandrijving van de hulpapparatuur kunnen dan immers gasolie en lichte stookolie worden aangekocht waarvoor het accijnstarief als bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet is voldaan.

In het derde lid zijn de soorten hulpapparatuur aangewezen. Omdat de gasolie en lichte stookolie deels wordt gebruikt voor niet-vrijgestelde doeleinden – de aandrijving van het motorrijtuig – wordt de teruggaaf verleend voor een deel van de in de brandstoftank van het motorrijtuig ingenomen hoeveelheid. In het vierde lid worden daarvoor regels gegeven.

Het vijfde en zesde lid geven nog nadere voorwaarden voor de teruggaaf.

Artikel 27

Dit artikel regelt de voorwaarden voor de toepassing van de teruggaaf van accijns voor gasolie en lichte stookolie die is belast naar het hoge tarief als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel c, van de wet, indien die olie is gebruikt voor andere doeleinden dan voor het aandrijven van motorrijtuigen op de weg. De teruggaaf wordt verleend naar het verschil tussen het hiervoor bedoelde hoge tarief en het lage tarief van gasolie en lichte stookolie als bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet. Belanghebbende dient onder meer, vóór het gebruik van de olie de inspecteur aannemelijk te maken dat om technische redenen geen gasolie of lichte stookolie kan worden gebruikt die is voorzien van de in laatstgenoemde bepaling bedoelde herkenningmiddelen. Hierbij kan worden gedacht aan noodaggregaten en hoogwaardige motoren.

Artikel 28

Ingevolge artikel 71, onderdeel a, van de wet is op verzoek teruggaaf van accijns mogelijk wegens teloorgaan van de goederen.

Het eerste en het tweede lid van artikel 28 geven de voorwaarden voor het in aanmerking komen voor teruggaaf indien accijnsgoederen verloren zijn gegaan. Het moet gaan om goederen die tot een bedrijfsvoorraad behoren en belanghebbende moet van het verloren gaan onmiddellijk melding doen bij de inspecteur. Hij dient bij de inspecteur onder meer aan te tonen, bij voorbeeld door het tonen van de kapot gegane verpakkingen, welke hoeveelheid accijnsgoederen en van welke soort verloren is gegaan. Het verloren gaan van de accijnsgoederen dient te wijten te zijn aan overmacht of ongeval (derde lid).

Artikel 29

Ingevolge artikel 71, onderdeel b, van de wet wordt op verzoek teruggaaf verleend van accijns indien accijnsgoederen onder ambtelijk toezicht worden vernietigd. Artikel 29 van het besluit bepaalt dat artikel 28, eerste en tweede lid, van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 30

Ingevolge artikel 71, eerste lid, onderdeel c, van de wet wordt op verzoek teruggaaf van accijns verleend voor reeds veraccijnsde accijns-goederen die gebracht zijn naar een entrepot of naar het buitenland. Voorwaarde voor de teruggaaf is dat bij het verzoek een exemplaar van de op grond van de wettelijke bepalingen inzake de douane gedane aangifte ten uitvoer wordt overgelegd. Gelet op artikel 28 van de Wet van 15 juni 1951, Stb. 215, waarin onder meer de uitvoering is opgenomen van artikel 19 van het Verdrag van 18 februari 1950 tot unificatie van de accijnzen en van het waarborgrecht, wordt ingevolge het tweede lid geen teruggaaf verleend voor wijn die wordt overgebracht naar België en wordt bij overbrenging naar Luxemburg alleen teruggaaf verleend voor het verschil in accijns tussen de in Luxemburg en in België en Nederland geldende tarieven van de geünificeerde accijns.

Gedurende het kalenderjaar 1992 wordt geen teruggaaf verleend voor bier, aangezien gedurende 1992 voor bier ingevolge de Invoeringswet Wet op de accijns nog de maatstaf wort en de getrapte tariefstructuur gelden.

Artikel 31

Voor accijnsgoederen waarvoor de accijns is geheven en die (opnieuw) binnen een accijnsgoederenplaats worden gebracht die voor dat soort accijnsgoed als zodanig is aangewezen, wordt ingevolge artikel 71, eerste lid, onderdeel d, van de wet teruggaaf verleend indien wordt voldaan aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden. Dit artikel bevat die voorwaarden. Het bedrag waarvoor aanspraak op teruggaaf wordt gemaakt, wordt verrekend met de accijns die de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats ter zake van de uitslagen moet voldoen. De verrekening vindt plaats met de accijns die moet worden voldaan over het tijdvak waarin de desbetreffende accijnsgoederen binnen zijn accijnsgoederenplaats zijn gebracht. Met dit voorschrift wordt voorkomen dat reeds accijns zou kunnen worden teruggegeven in hetzelfde tijdvak waarin de desbetreffende accijnsgoederen zijn uitgeslagen en de accijns ter zake van die uitslag op dat moment dus nog niet is voldaan.

Artikel 32

Dit artikel bepaalt dat voor accijnsgoederen die afkomstig zijn uit het vrije verkeer waarvoor binnen drie maanden na het ingaan van een tariefverhoging teruggaaf wordt gevraagd, alleen teruggaaf wordt verleend naar dat verhoogde tarief indien wordt aangetoond dat de accijns is voldaan naar dat tarief. Voor accijnsgoederen waarvoor een teruggaaf wordt gevraagd binnen drie maanden na een accijnsverlaging wordt alleen teruggaaf verleend naar het oude (en hogere) tarief indien wordt aangetoond dat de accijns is voldaan naar het oude tarief.

Artikel 33

Ingevolge het eerste lid van dit artikel dient bij een verzoek om teruggaaf van accijns steeds de aankoopfactuur van de desbetreffende accijnsgoederen te worden overgelegd. De inspecteur kan dan uit die factuur afleiden, dan wel aan de hand daarvan nagaan, of van deze accijnsgoederen de accijns is voldaan.

Ingevolge het tweede lid wordt geen teruggaaf op grond van de artikelen 24 tot en met 30 verleend indien het terug te geven bedrag per verzoek niet meer dan f 200 bedraagt. Het gaat hierbij om het bedrag

per voor teruggaaf in aanmerking komend geval. De aan de teruggaaf verbonden lasten voor belanghebbende en de belastingdienst wegen beneden deze grens niet op tegen het terug te geven accijnsbedrag.

Voor de teruggaaf van artikel 31 is geen minimum gesteld om te voorkomen dat kleine hoeveelheden niet door een vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats zouden kunnen worden teruggenomen. In artikel 31, tweede lid, is voorzien in een vereenvoudigde teruggaafprocedure.

Hoofdstuk V (Bijzondere bepalingen): Artikelen 34 tot en met 39

Artikelen 34 tot en met 36

Ten einde een goed toezicht op de heffing van de accijns mogelijk te maken is in artikel 34 een controlebepaling opgenomen met betrekking tot overige alcoholhoudende produkten. Deze bepaling dient ter vereenvoudiging van de opsporing van frauduleus vervaardigde overige alcoholhoudende produkten. De herkomst van een partij overige alcoholhoudende produkten van enige omvang moet in het vrije verkeer steeds aan de hand van bescheiden kunnen worden aangetoond.

De artikelen 35 en 36 hebben betrekking op een andere categorie hoogbelaste accijnsgoederen, de tabaksprodukten. Artikel 35 geeft regels omtrent het vervoer van ruwe en van gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak. Ook dit vervoer dient te kunnen worden aangetoond met bescheiden ten einde de kans op fraude zo klein mogelijk te houden.

De handelaren in ruwe en in gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak dienen daartoe ingevolge artikel 36 over een vergunning van de inspecteur te beschikken (eerste lid). Dit artikel geeft daaraan nadere uitwerking.

Artikel 37

Op grond van een aantal artikelen van dit besluit worden door de inspecteur vergunningen verleend. Artikel 37 bepaalt dat met betrekking tot de formaliteiten voor het verlenen, aanpassen en intrekken van die vergunningen de bepalingen van de wet met betrekking tot de vergunning voor een accijnsgoederenplaats – de artikelen 45 tot en met 50 van de wet – van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikelen 38 en 39

De artikelen 38 tot en met 39 zien op de voorwaarden en beperkingen waaronder op grond van artikel 85 van de wet accijnsgoederen voorhanden mogen zijn in een entrepot. De opslag van accijnsgoederen dient zo veel mogelijk te geschieden in accijnsgoederenplaatsen. Opslag van accijnsgoederen in entrepots dient zo veel mogelijk beperkt te worden tot de Nederland in- en uitgaande accijnsgoederen. De redenen voor deze beperkingen zijn toegelicht in paragraaf 1.8 van het algemene deel van deze nota van toelichting.

Het eerste lid van artikel 38 bepaalt dat niet-communautaire accijnsgoederen – dat wil zeggen andere accijnsgoederen dan communautaire goederen zoals omschreven in artikel 1, vierde lid, onderdeel f, van de Verordening (EEG) nr. 2503/88 (zie paragraaf 1.8) – voorhanden mogen zijn in een entrepot als bepaald in vorengenoemde verordening en in een vrij entrepot in de zin van Verordening (EEG) nr. 2504/88 van 25 juli 1988 (PbEG L 255). Ingevolge het tweede lid mogen communautaire accijnsgoederen uitsluitend voorhanden zijn in zodanige entrepots indien de opslag geschiedt in een entrepot van ondernemers die zich hoofdza-

kelijk bezighouden met de opslag van douanegoederen ten behoeve van derden (onderdeel a).

In onderdeel b is voorts het voorhanden hebben in entrepot toegestaan van communautaire accijnsgoederen die bestemd zijn voor de bevoorrading van uitgaande schepen en luchtvaartuigen. Aangezien dergelijke bevoorrading vaak voor een gedeelte ook geschiedt met goederen die nog de status van douanegoederen hebben en de accijnsgoederen niet binnen Nederland verbruikt zullen worden, is deze opslag toegestaan.

Ingevolge artikel 39, eerste lid, mogen accijnsgoederen voorhanden zijn in een entrepot van het type E als bedoeld in de Verordening (EEG) nr. 2561/90 van 30 juli 1990 (PbEG L 246), indien en voorzover de voor opslag bestemde inrichtingen van de vergunninghouder van het entrepot krachtens een aan hem verleende vergunning van de inspecteur zijn aangewezen als accijnsgoederenplaats. In paragraaf 1.8 van deze nota is op de achtergronden van deze geïntegreerde opslagmogelijkheid ingegaan. De voor opslag bestemde inrichtingen van het entrepot vallen dus samen met de plaats van de accijnsgoederenplaats. Om die reden is in het tweede lid bepaald dat de vergunninghouder in de administratie, die voor de accijnsgoederenplaats en het entrepot geïntegreerd kan zijn, op overzichtelijke wijze moet aangeven welke van de aanwezige accijnsgoederen zich voor de toepassing van de wettelijke bepalingen bevinden in het entrepot en welke in de accijnsgoederenplaats. Op deze wijze kan worden vastgesteld of er bij de overbrenging vanuit de voor opslag bestemde inrichtingen sprake is van uitslag of invoer dan wel van overbrenging onder accijnsverband of overbrenging onder douaneverband.

In het derde lid is bepaald dat ingeval de accijnsgoederenplaats samenvalt met een entrepot, de overbrengingen als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de wet en 3, derde lid, onderdeel b, van de wet voor zover die betrekking hebben op onderscheidenlijk de overbrenging van een accijnsgoed vanuit de accijnsgoederenplaats naar het entrepot en de overbrenging van een accijnsgoed vanuit het entrepot naar de accijnsgoederenplaats, ook zien op de administratieve overbrenging van het accijnsgoed van de accijnsgoederenplaats naar het entrepot en andersom. Voor deze overbrengingen is geen vervoersopdracht vereist.

Ingevolge het vijfde lid worden op verzoek in het geval waarin het eerste lid toepassing vindt, accijnsgoederen aangemerkt als voorhanden in de accijnsgoederenplaats of het entrepot indien zij in de administratie daarvan zijn opgenomen.

Hoofdstuk VI (Ontheffing verbodsbepalingen): Artikelen 40 en 41

Artikel 40

Ingevolge artikel 27, tweede lid, van de wet dienen halfzware olie, gasolie en lichte stookolie die worden belast naar het aldaar opgenomen lage tarief, vermengd te zijn met herkenningmiddelen. Deze herkenningmiddelen of bestanddelen daarvan mogen in beginsel niet voorkomen in de minerale oliën die zich bevinden in de brandstoftank van een motorrijtuig, omdat een motorrijtuig dient te rijden op gasolie en lichte stookolie die worden belast naar het hoge tarief en derhalve niet mogen zijn voorzien van herkenningmiddelen (artikel 91, tweede lid, van de wet). Ingevolge artikel 91, derde lid, van de wet geldt het hiervoor bedoelde verbod niet met betrekking tot motorrijtuigen die geen gebruik van de weg maken en voor bij algemene maatregel van bestuur, onder daarbij te stellen voorwaarden, aan te wijzen motorrijtuigen die gewoonlijk niet worden gebruikt op de weg dan wel niet sneller kunnen

rijden dan 16 km per uur. In artikel 40 zijn de categorieën motorrijtuigen opgenomen waarop laatstbedoelde uitzondering toepassing vindt, zoals bij voorbeeld landbouwtractoren en de zogenaamde rijdende werktuigen, zoals kranen, die zich uitsluitend op de weg bevinden om zich te verplaatsen van de ene naar de andere werkplek.

Artikel 41

Ingevolge artikel 95, tweede lid, onderdeel b, van de wet is het niet toegestaan tabaksprodukten aan te bieden tegen een hogere prijs dan die is vermeld op de accijnszegels, tenzij tevoren het verschil in de verschuldigde accijns is voldaan overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden. In artikel 41 worden deze voorwaarden gesteld, zoals het toepassen van toeslagzegels.

Hoofdstuk VII (strafbepalingen)

Artikel 42

Dit artikel bevat de strafbare feiten wegens het in strijd handelen met de bepalingen van dit besluit. Het gaat hierbij bij voorbeeld om het niet terugzenden van een vervoersopdracht of het nalaten te voldoen aan een in artikel 8 opgenomen verplichting met betrekking tot de administratieve organisatie en de administratie van de accijnsgoederenplaats. Degene die de strafbare feiten heeft begaan, wordt ingevolge artikel 70 van de AWR gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Hoofdstuk VIII (slotbepalingen)

Artikel 43

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit (eerste lid). De citeertitel van dit besluit is ingevolge het tweede lid Uitvoeringsbesluit accijns.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort